

สาเหตุและผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิด
คดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี

สมพงษ์ แจ่มกระจ่าง

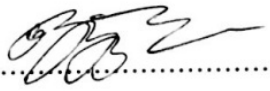
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

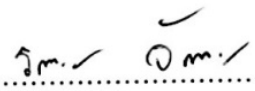
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ สมพงษ์ แจ่มกระจ่าง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ)

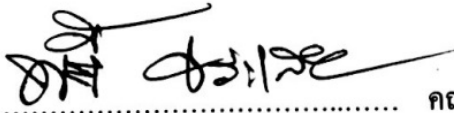
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รชฎ จันทร์น้อย)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กิจฐเขต ไกรवास)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนี ธรรมเสนา)

วันที่...3...เดือน.....มิถุนายน.....พ.ศ....2559.....

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงด้วยดีมิได้ ถ้ามิได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูง จากอาจารย์หลาย ๆ ฝ่าย คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ (ประธานกรรมการสอบและอาจารย์ที่ปรึกษา) อาจารย์ ดร.รชฎ จันทน์น้อย (กรรมการสอบ) และอาจารย์ ดร.กิจฐเขต ไกรवास (กรรมการสอบและเลขานุการ) ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้ความอนุเคราะห์ในการดูแลแก้ไข ข้อบกพร่อง คำแนะนำ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ และติดตามความก้าวหน้า ในการดำเนินงานวิจัย นับแต่เริ่มดำเนินการจนเสร็จสิ้นเรียบร้อยสมบูรณ์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ งานบริการศึกษา คือ นางสาวจิราภรณ์ กิติกาญจน์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความเมตตา ของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้ทั้งในทางทฤษฎี รวมถึงการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทุกท่าน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิจัยทุกท่าน ที่ได้ อนุเคราะห์ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน และคำแนะนำต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา และครอบครัว ผู้สนับสนุนและเป็นกำลังใจ ให้ทุกสิ่งทุกอย่างกับผู้วิจัยตลอดมา รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้เอื้อนามไว้ ณ ที่นี้

สมพงษ์ แจ่มกระจ่าง

57930073: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: คติยาเสพติดข้อหาสำคัญ/ กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด/ ผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

สมพงษ์ แจ่มกระจ่าง: สาเหตุและผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี (THE CAUSES AND IMPACTS OF DRUG INVOLVEMENT AMONG DRUG-RELATED OFFENDERS WITH MAJOR DRUG OFFENSES; CHON BURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: นันทวัน อินทชาติ, ปร.ด. 75 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาสาเหตุการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และ 2. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญในพื้นที่จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ (1) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ต้องขังอยู่ที่เรือนจำกลางชลบุรี จำนวน 4 ราย (2) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ต้องขังอยู่ที่ทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำนวน 4 ราย (3) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ต้องขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษพัทยา จำนวน 4 ราย (4) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว จำนวน 1 ราย รวมทั้งหมด 13 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้มาสรุปเป็นประเด็นเพื่อให้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ และตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลแบบสามเส้า

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี ประกอบไปด้วยปัจจัยสาเหตุภายใน ได้แก่ (1) สาเหตุจากการติดยาเสพติด (2) สาเหตุจากการไม่ได้ประกอบอาชีพ (3) สาเหตุจากปัญหาครอบครัวแตกแยกและบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (4) สาเหตุจากฐานะยากจน (5) สาเหตุจากความต้องการมีรายได้เพิ่ม และปัจจัยสาเหตุภายนอก ได้แก่ (6) สาเหตุจากเพื่อนชักชวนให้ร่วมกระทำ และ (7) สาเหตุจากการพักอาศัยอยู่ในแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด และพบว่าผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ที่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญทุกคนได้รับนั้น มีทั้งผลกระทบต่อตนเอง ผลกระทบต่อครอบครัว และผลกระทบทางสังคม

57930073: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.
(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: MAJOR DRUG OFFENSES/ DRUG-RELATED OFFENSES/ IMPACTS OF
DRUG INVOLVEMENT

SOMPONG JANGKRAJANG: THE CAUSES AND IMPACTS OF DRUG
INVOLVEMENT AMONG DRUG-RELATED OFFENDERS WITH MAJOR DRUG
OFFENSES; CHON BURI PROVINCE. ADVISOR : NANTAWAN INTACHAT, Ph.D. 75 P.
2016.

The purpose of this study was twofold. First, it aimed at examining the causes of drug involvement among drug-related offenders with major drug offenses in the area of Chon Buri Province. Also, this study attempted to investigate the impacts of drug offenses among drug convicts in the area of Chon Buri Province.

The subjects participating in this study comprised 13 drug-related convicts, including 4 convicts incarcerated in Chon Buri Central Prison, 4 from Chon Buri Institution for Female Offenders, 4 from Pattaya Remand Prison, and one convict who was temporarily released. The instrument used to collect the data included both an in-depth interview and non-participant observation. The collected data were analyzed, and major points were then summarized in order to answer the set research objectives. A triangulation technique was also used for a quality of trustworthiness.

The results of this study revealed that the causes of drug-related offenses among drug convicts were resulted from internal factors. These included the fact that the convicts were drug-addicts, having no occupation, living in a broken family with family members involving with narcotic drugs, coming from a poor family background, and being in need of extra incomes. Also, the causes of drug-related offenses among drug convicts were resulted from external factors. These included the fact they were under peer influence, and they had lived in an area widespread with narcotic drugs. Finally, the impacts of major drug offenses among drug convicts were found both on themselves, their families, and society at large.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด.....	28
แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
วิธีการวิจัย.....	39
ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	40
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์และการตรวจสอบข้อมูล.....	41
4 ผลการวิจัย.....	42
ตอนที่ 1 สาเหตุการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	
ข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้กระทำ ความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี.....	48
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
สรุปผลการวิจัย.....	56
อภิปรายผล.....	58
ข้อเสนอแนะ.....	59
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	65
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	67

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2-1	บทลงโทษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทที่ 1	13
2-2	บทลงโทษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทที่ 2	15
2-3	บทลงโทษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทที่ 3	17
2-4	บทลงโทษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทที่ 4	18
2-5	บทลงโทษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทที่ 5	19

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาสุขภาพจิตนับว่าเป็นปัญหาสำคัญในระดับประเทศและมีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนผลกระทบต่อสังคมและจิตใจของคนไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งทุกรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตกันอย่างจริงจัง และนับตั้งแต่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. เข้ามาเป็นรัฐบาลบริหารประเทศ คสช. และรัฐบาลมีเจตนารมณ์และความตั้งใจอันแน่วแน่ที่จะลดระดับปัญหาสุขภาพจิตให้ได้มากที่สุด เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการค้าทางชีวิต ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความสงบสุขของประชาชนและสังคมโดยรวม ซึ่งในการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2557 รัฐบาลได้กำหนดให้ปัญหาสุขภาพจิตเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด โดยได้กำหนดแผนงานนโยบายและแนวทางการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในด้านต่าง ๆ ให้เห็นผลเป็นรูปธรรม ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต พ.ศ. 2558-2562 เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการดำเนินงาน และเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ประสานการปฏิบัติ จัดสรรทรัพยากร และติดตามประเมินผลของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตประจำปี ให้สอดคล้องรองรับกับแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต พ.ศ. 2558-2562 เพื่อให้การดำเนินงานปราบปรามและป้องกันแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตประสบผลสำเร็จอย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2559)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้กำหนดแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต พ.ศ. 2559 ประกอบด้วย 4 แผนงานหลัก คือ แผนการป้องกันยาเสพติด แผนการบำบัดรักษาเสพติด แผนการปราบปรามยาเสพติด และแผนการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อลดปริมาณผู้เข้าสู่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นำคนออกจากวงจรการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เห็นผลอย่างชัดเจน จนไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประชาชน โดยได้กำหนดแนวทางการปราบปรามทำลายศักยภาพกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติด คดีรายสำคัญ โดยการสืบสวนจับกุมนักค้ายาเสพติดรายสำคัญในพื้นที่แพร่ระบาด และตรวจสอบ

ทรัพย์สินคดียาเสพติดรายสำคัญทุกราย โดยการบูรณาการกฎหมายที่มีอยู่ ได้แก่พระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร เพื่อดำเนินการกับ ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติดของเครือข่ายนักค้ายาเสพติดคดีข้อหาสำคัญ และตัดวงจรการกระทำความผิดของ เครือข่ายนักค้ายาเสพติดรายสำคัญให้ยุติบทบาทอย่างสิ้นเชิง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด, 2559)

สถานการณ์การค้ายาเสพติดยังคงรุนแรงอยู่และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากเดิมในปี พ.ศ. 2548 จับกุมผู้ต้องหาคดีค้ายาเสพติดได้ จำนวน 31,468 คน เพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 47,966 คน ในปี พ.ศ. 2558 (ตุลาคม 2557-กรกฎาคม พ.ศ. 2558) ปริมาณของกลางยาเสพติดสำคัญ ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ ยาบ้า ในปี พ.ศ. 2547 สามารถยึดยาบ้าได้กว่า 37 ล้านเม็ด และค่อยๆ ลดลงเหลือ 11.9 ล้านเม็ดในปี พ.ศ. 2550 หลังจากนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา สามารถยึดยาบ้า ของกลางได้เพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2557 สามารถยึดยาบ้าได้ทั้งหมด 98.6 ล้านเม็ด ส่วน ไอซ์ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากในปี พ.ศ. 2547 สามารถยึดได้ 39 กิโลกรัม เพิ่มขึ้นเป็น 1,685 กิโลกรัม ในปี พ.ศ. 2556 หรือเพิ่มขึ้นกว่า 4.3 เท่า สำหรับในปี พ.ศ.2557 สามารถยึดไอซ์ได้ ทั้งหมด 773 กิโลกรัม ซึ่งในปี พ.ศ. 2558 พบว่าการจับกุมคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่มีของกลาง ระดับหมื่นเม็ด มีจำนวน 259 คดี ระดับแสนเม็ด มีจำนวน 103 คดี และการจับกumnักค้าที่มีของกลาง ตั้งแต่ระดับ 1 ล้านเม็ด มีจำนวน 17 คดี โดยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งปริมาณของกลางและจำนวน คดี (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2559)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้แสดงผลการดำเนินงานที่ สำคัญในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ปี พ.ศ. 2557 สามารถจับกุมคดียาเสพติดข้อหา สำคัญ ได้จำนวน 67,507 คดี ผู้ต้องหา 80,855 คน ดำเนินการยึดและอายัดทรัพย์สินคดียาเสพติด ได้จำนวน 3,891 ราย รวมมูลค่าทรัพย์สินที่ยึดและอายัด ประมาณ 1,454.44 ล้านบาท สำหรับปี พ.ศ. 2558 มีคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาค 2 ซึ่งอยู่ในเขตความรับผิดชอบ ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 2 จำนวน รวม 7,366 คดี และเป็นคดีที่เกิดขึ้น ในพื้นที่จังหวัดชลบุรีมากเป็นอันดับที่ 1 จำนวน 2,357 คดี รองลงมาได้แก่จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดระยอง จำนวน 1,623 คดี และ 1,375 คดี ตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด, 2559)

จากข้อมูลการจับกุมคดียาเสพติดข้อหาสำคัญในพื้นที่ภาค 2 พบว่า จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรงที่สุดและมีผลการจับกุมเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญมากที่สุด โดยสภาพทั่วไปของจังหวัดชลบุรีนั้น ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย หรือริมฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทย ลักษณะภูมิประเทศ มีทั้งพื้นที่ที่เป็นภูเขา พื้นที่ราบลุ่มและที่ราบติดชายฝั่งทะเล รวมทั้งเกาะน้อยใหญ่อีกมากมาย ปัจจุบันจังหวัดชลบุรีแบ่งการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ 92 ตำบล 687 หมู่บ้าน โดยมีอำเภอต่าง ๆ ดังนี้ อำเภอเมืองชลบุรี บ้านบึง บางละมุง พานทอง พนัสนิคม ศรีราชา สัตหีบ หนองใหญ่ บ่อทอง เกาะสีชัง และเกาะจันทร์ จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร รวม 1,421,425 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2557) มีครัวเรือนทั้งสิ้น 719,542 ครัวเรือน จำนวนประชากรแฝง ประมาณ 1,300,000 คน โดยปัจจัยที่ส่งผลให้จังหวัดชลบุรีมีปัญหาเสพติดมากที่สุดในภาคตะวันออกนั้น ได้แก่ จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวระดับชาติ โดยเฉพาะเมืองพัทยา นับเป็นปัจจัยเสี่ยง ที่กลุ่มผู้ค้ายาเสพติดจะปะปนมากับกลุ่มนักท่องเที่ยว อีกทั้งจังหวัดชลบุรีเป็นแหล่งการเกษตร ทำประมง และเป็นพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จึงมีผู้ใช้แรงงานจากทั้งในประเทศและแรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงาน เป็นการเพิ่มความเสี่ยงในการนำยาเสพติดมาจำหน่ายให้กับกลุ่มผู้ใช้แรงงาน (ตำรวจภูธรภาค 2, 2558)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาเสพติดมีการแพร่ระบาดเป็นอย่างมากในจังหวัดชลบุรี และมีแนวโน้มที่มีผู้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสาเหตุและผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี โดยศึกษาปัจจัยสาเหตุที่ทำให้ผู้ต้องหาคดียาเสพติดข้อหาสำคัญกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และศึกษาผลกระทบจากการกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ซึ่งผลของการศึกษานี้จะเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ในการเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสาเหตุที่ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติด ข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี ตัดสินใจกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ โดยศึกษา สาเหตุสำคัญที่เกิดจากปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหา สำคัญ จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย (1) คติยาเสพติด (2) ไม่ได้ประกอบอาชีพ (3) ปัญหาครอบครัว (4) ฐานะยากจน (5) ความต้องการมีรายได้เพิ่ม (6) เพื่อนชักชวนให้ร่วมกระทำ (7) พักอาศัยอยู่ใน แหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด (ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2553)

และศึกษาผลกระทบจากการกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญของผู้กระทำ ความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี โดยศึกษาผลกระทบ 3 ด้าน คือ (1) ผลกระทบต่อ ตนเอง (2) ผลกระทบต่อครอบครัว (3) ผลกระทบทางสังคม (ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2553)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสาเหตุการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหา สำคัญของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี
2. ทำให้ทราบถึงผลกระทบจากการกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี
3. นำผลการวิจัยไปใช้ในการเฝ้าระวังวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด เพื่อลดการเพิ่มขึ้นของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญรายใหม่ที่จะเกิดขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุและผลกระทบของการ กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญจังหวัด ชลบุรี โดยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุในการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คดียาเสพติด และแนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการกระทำความผิดคดียาเสพติด

ขอบเขตด้านพื้นที่: การวิจัยครั้งนี้มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในจังหวัดชลบุรี ที่ถูกจับกุมหรือเคยถูกจับกุมและถูกตรวจสอบ

ทรัพย์สิน ยึด/อายัดทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 จำนวน 13 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา: ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ยาเสพติด หมายถึง ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

2. ผู้กระทำความผิด หมายถึง ผู้กระทำการที่กฎหมายห้ามและถือว่าเป็นความผิดซึ่งมีผลให้ต้องถูกลงโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยรวมถึงผู้ที่ถูกจับกุมดำเนินคดีและเคยถูกจับกุมดำเนินคดี และศาลได้พิจารณาลงโทษในฐานความผิดนั้นแล้วหรืออยู่ในระหว่างการพิจารณาลงโทษของศาล

3. คดียาเสพติดข้อหาสำคัญ หมายถึง คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดใน 5 ฐานความผิดดังนี้

3.1 มียาเสพติดไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย/ พยายามจำหน่ายยาเสพติดโดยไม่ได้รับอนุญาต

3.2 จำหน่ายยาเสพติดโดยไม่ได้รับอนุญาต

3.3 ผลิตยาเสพติดโดยไม่ได้รับอนุญาต

3.4 นำเข้า/ ส่งออก ยาเสพติด โดยไม่ได้รับอนุญาต

3.5 สมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด/ สนับสนุน ช่วยเหลือให้บุคคลกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

4. ตรวจสอบทรัพย์สิน หมายถึง การถูกตรวจสอบ เงิน หรือทรัพย์สินที่ได้รับมา เนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และรวมถึง เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยการใช้เงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวซื้อหรือกระทำไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ให้เงินหรือทรัพย์สินนั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสภาพกี่ครั้ง และไม่ว่าเงินหรือทรัพย์สินนั้นจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่น โอนไปเป็นของบุคคลอื่นหรือปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลอื่นก็ตาม

5. ยึด/อายัดทรัพย์สิน หมายถึง ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น ให้ตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

6. พื้นที่ภาค 2 หมายถึง จังหวัดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 8 จังหวัด ดังนี้ จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว

7. เกี่ยวข้องกับยาเสพติด หมายถึง การมีซึ่งพฤติกรรมนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี

8. สาเหตุของการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หมายถึง เหตุของการกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ที่ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ดังนี้

8.1 ปัจจัยภายใน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี ต้องการและอยู่ภายในบุคคลผู้นั้น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มองเห็น หรือมองไม่เห็น เช่น ร่างกาย ความคิดจิตใจ สติปัญญา ความต้องการ

8.1.1 ติดยาเสพติด หมายถึง ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี มีซึ่งพฤติกรรมการเสพยาเสพติดเป็นประจำ และเสพในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น หากมิได้เสพยาเสพติดจะมีอาการอยากยา หรือเรียกว่า “ลงแดง” เช่น ตัวสั่น กระตุก ชัก จาม น้ำมูกไหล ท้องเดิน ถ่ายอุจจาระเป็นเลือด มีไข้ปวดเมื่อยตามร่างกายอย่างรุนแรงนอนไม่หลับ ทูรันทูราย

8.1.2 ไม่ได้ประกอบอาชีพ หมายถึง ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี ไม่มีอาชีพโดยสุจริตเป็นกิจจะลักษณะ ไม่มีรายได้ประจำ

8.1.3 ปัญหาครอบครัว หมายถึง ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี ไม่มีความสัมพันธ์กันในครอบครัว เช่น ครอบครัวแตกแยก มีปัญหาทะเลาะกับบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

8.1.4 ฐานะยากจน หมายถึง ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี ไม่มีรายได้ หรือมีรายได้ไม่พอค่าใช้จ่าย

8.1.5 ความต้องการมีรายได้เพิ่ม หมายถึง ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญจังหวัดชลบุรี มีความต้องการได้เงินหรือทรัพย์สินอื่น ๆ เพื่อสนองตอบความต้องการของตนเอง

8.2 ปัจจัยภายนอก หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกผู้กระทำความผิดคดียาเสพติด
 ข้อหาสำคัญจังหวัดชลบุรี ไม่ว่าจะเป็นมองเห็นหรือมองไม่เห็นก็ตาม เช่น ทรัพย์สินเงินทอง เพื่อน
 บ้านพักอาศัย และสภาพแวดล้อม

8.2.1 เพื่อนชักชวนให้ร่วมกระทำ หมายถึง การที่ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติด
 ข้อหาสำคัญจังหวัดชลบุรี ถูกชักชวนให้ร่วมกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ

8.2.2 พักอาศัยอยู่ในแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด หมายถึง ผู้กระทำความผิดคดี
 ยาเสพติดข้อหาสำคัญจังหวัดชลบุรี พักอาศัยอยู่ในเขตชุมชน หมู่บ้าน ที่มีการค้าขายยาเสพติด
 มั่วสุมเสพยาเสพติด

9. ผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หมายถึง ผลที่ได้รับหรือจะได้รับ ภายหลังจาก
 จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ โดยมีผลกระทบ 3 ประการ คือ

9.1 ผลกระทบต่อตนเอง หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำความผิดได้รับภายหลังจากการ
 กระทำความผิด

9.2 ผลกระทบต่อครอบครัว หมายถึง สิ่งที่ครอบครัวได้รับภายหลังจากผู้กระทำ
 ความผิดถูกจับกุมดำเนินคดี

9.3 ผลกระทบทางสังคม หมายถึง สิ่งที่ผู้กระทำความผิดได้รับหรือจะได้รับ
 จากสังคมภายหลังถูกจับกุมดำเนินคดี หรือพ้นโทษ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยสาเหตุและผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญจังหวัดชลบุรี มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด
  - 1.1 ความหมายของยาเสพติด
  - 1.2 ประเภทของยาเสพติด
  - 1.3 โทษและโทษของสารเสพติด
  - 1.4 บทลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
  - 1.5 พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534
  - 1.6 ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
2. แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
3. แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ความหมายของยาเสพติด

ความหมายเกี่ยวกับยาเสพติด “ยาเสพติด” ในความหมายของ องค์การอนามัยโลก (World Health Organization/ WHO) จะหมายถึง สิ่งที่เสพเข้าไปแล้วจะเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อไปโดยไม่สามารถหยุดเสพได้ และจะต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุด จะทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บต่อร่างกายและจิตใจขึ้น สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดย การกิน ดม สูบ ฉีด หรือ ด้วยประการใด ๆ แล้วจะทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการอยากยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงและต่อเนื่องเมื่อเสพแล้วสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ให้ความหมาย “ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้

สารระเหย พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ให้ความหมาย “ยาเสพติดให้โทษ” หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยการกิน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้วจะทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ รวมตลอดถึงพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติด และสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย

1.2 ประเภทของยาเสพติด (องค์การอนามัยโลก/ World Health Organization)

1.2.1 ยาเสพติดจำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

1.2.1.1 ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท ยากล่อมประสาท เครื่องดื่มมีนเมา บาร์บิทูเรต ทุกชนิด รวมทั้ง สารระเหย เช่น ทินเนอร์ แล็กเกอร์ น้ำมันเบนซิน กาว เป็นต้น มักพบว่าผู้เสพยาเสพติดมีร่างกายซูบซีด ผอมเหลือง อ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย

1.2.1.2 ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า ยาไอซ์ ยาอี กระเทียม โคลเคน เครื่องดื่มคาเฟอีน มักพบว่าผู้เสพยาเสพติดจะมีการหงุดหงิด กระวนกระวาย จิตสับสน หวาดระแวง บางครั้งมีอาการคลุ้มคลั่ง หรือทำในสิ่งที่คนปกติไม่กล้าทำ เช่น ทำร้ายตนเองหรือฆ่าผู้อื่น เป็นต้น

1.2.1.3 ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี เห็ดขี้ควาย ดี.เอ็ม.ที. และ ยาเค เป็นต้น ผู้เสพยาเสพติดจะมีการประสาทหลอน ฝันเพื่อง หูแว่ว ได้ยินเสียงประหลาดหรือเห็นภาพหลอนที่น่าเกลียดน่ากลัว ควบคุมตนเองไม่ได้ ในที่สุดมักป่วยเป็นโรคจิต

1.2.1.4 ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน คือทั้งกระตุ้นกดและหลอนประสาทร่วมกัน ผู้เสพยาเสพติดมักมีอาการหวาดระแวง ความคิดสับสน เห็นภาพลวงตา หูแว่ว ควบคุมตนเองไม่ได้และป่วยเป็นโรคจิต ได้แก่ กัญชา

1.2.2 ยาเสพติดจำแนกตามแหล่งที่มา มี 2 ประเภท คือ

1.2.2.1 จากธรรมชาติ เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน กระเทียม กัญชา ฯลฯ

1.2.2.2 จากการสังเคราะห์ เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน ยาอี เอ็คตาซี ฯลฯ

1.2.3 ยาเสพติดจำแนกตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้แบ่งยาเสพติดออกเป็น 5 ประเภท คือ

ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 ยาเสพติดให้โทษประเภทนี้ไม่ใช่ประโยชน์ทางการแพทย์ แต่อย่างใด มีบทลงโทษสูงสุดสำหรับผู้เสพ ผู้จำหน่าย ผู้ครอบครอง ผู้ผลิต นำเข้าและส่งออก ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีน หรือ ยาบ้า ยาอี หรือ ยาเค

ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องใช้อย่างใต้การควบคุมของแพทย์ และใช้เฉพาะกรณีที่เป็นเท่านั้น ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน โคลเคน หรือ โคคาอิน โคลเคอิน และเมทาโดน

ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 3 ยาเสพติดประเภทนี้ เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดประเภทที่ 2 ผสมอยู่ด้วย มีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่นหรือเพื่อเสพติดจะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ยาแก้ไอที่มีตัวยาโคเคอิน ยาแก้ท้องเสียที่มีฝิ่นผสมอยู่ด้วย ยาฉีกระงับปวดต่าง ๆ เช่น มอร์ฟิน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 4 คือสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 หรือประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดโรคแต่อย่างใด และมีบทลงโทษกำกับไว้ด้วย ได้แก่ น้ำยาอะเซติลแอนไฮโดรย์ และ อะเซติลคลอไรด์ ซึ่งใช้ในการเปลี่ยนมอร์ฟินเป็นเฮโรอีน สารคลอซูโคอีเฟดรินสามารถใช้ในการผลิตยาบ้าได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก 12 ชนิด ที่สามารถนำมาผลิตยาอีและยาบ้าได้

ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 5 เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าขายอยู่ในยาเสพติดประเภทที่ 1 ถึง 4 ได้แก่ ทุกส่วนของพืชกัญชา ทุกส่วนของพืชกระท่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

1.3 โทษและพิษภัยของสารเสพติด (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, 2546)

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้เปิดเผยว่า ยาเสพติดให้โทษก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้เสพโดยตรงและส่งผลกระทบต่อครอบครัวผู้ใกล้ชิด และประเทศชาติอย่างมากมาย ดังนี้

1. ผลต่อผู้เสพ ยาเสพติดทำให้สุขภาพของผู้เสพติดเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว ความต้านทานโรคน้อยกว่าปกติ ทำให้ติดเชื้อได้ง่าย ส่วนมากมักจะเป็น โรคผิวหนัง โรคทางเดินอาหาร วัณโรค อารมณ์แปรปรวนง่าย ซึมเศร้า วิตกกังวล บุคลิกภาพสูญเสีย
2. ผลต่อครอบครัว ผู้ติดยาเสพติดจะขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัว ไม่ห่วงใยดูแลครอบครัว เป็นภาระของครอบครัว ทำให้ครอบครัวแตกแยกขาดความอบอุ่น และอาจจะเป็นตัวอย่างหรือเป็นสาเหตุทำให้สมาชิกในครอบครัวหันไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้
3. ผลต่อเศรษฐกิจและสังคม การที่มียาเสพติดแพร่ระบาดในประเทศ ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณและเจ้าหน้าที่จำนวนมากในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และตัวผู้เสพก็มีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมด้วยการก่ออาชญากรรม ลักเล็กขโมยน้อย หรือทำให้เกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ซึ่งผลกระทบของปัญหาเหล่านี้อาจมีความรุนแรงนำไปสู่ปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติได้

เนื่องด้วยพิษภัยหรือโทษของสารเสพติดที่เกิดแก่ผู้หลงผิดไปเสพสารเสพติดเหล่านี้ เป็นโทษที่มองไม่เห็นชัด เปรียบเสมือนเป็นฆาตกรเงียบที่ทำลายชีวิตบุคคลเหล่านั้นลงไปทุกวัน ก่อปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพ ก่อความเสื่อมโทรมให้แก่สังคมและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง เพราะสารเสพติดทุกประเภทมีฤทธิ์เป็นอันตรายต่อร่างกายในระบบประสาท สมอง ซึ่งเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการของร่างกายและชีวิตมนุษย์ การติดยาเสพติดเหล่านี้จึงไม่มี

ประโยชน์อะไรเกิดขึ้นแก่ร่างกายเลย แต่กลับจะเกิดโรคและพิษร้ายแรงต่าง ๆ จนอาจทำให้เสียชีวิตหรือเกิดโทษและอันตรายต่อครอบครัว เพื่อนบ้าน สังคม และชุมชนต่าง ๆ

1.3.1 โทษทางร่างกายและจิตใจ ได้แก่

1.3.1.1 สารเสพติดจะให้โทษโดยทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายเสื่อมโทรม พิษภัยของสารเสพติดจะทำลายประสาทสมอง ทำให้สมรรถภาพเสื่อมลง มีอารมณ์จิตใจไม่ปกติเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น วิตกกังวล เลื่อนลอยหรือฟุ้งซ่าน ทำงานไม่ได้ อยู่ในภาวะมีนเมาตลอดเวลา อาจเป็นโรคจิตได้ง่าย

1.3.1.2 ด้านบุคลิกภาพจะเสีย ขาดความสนใจในตนเองทั้งความประพฤติ ความสะอาด และสติสัมปชัญญะ มีอาการปฏิกิริยาแปลก ๆ เปลี่ยนไปจากเดิม

1.3.1.3 สภาพร่างกายของผู้เสพจะอ่อนเพลีย ชูบชืด หมดเขียวแรง ขาดความกระปรี้กระเปร่าและเกียจคร้าน เฉื่อยชา เพราะกินไม่ได้นอนไม่หลับ ปล่อยเนื้อปล่อยตัวสกปรก ความเคลื่อนไหวของร่างกายและกล้ามเนื้อต่าง ๆ ผิดปกติ

1.3.1.4 ทำลายสุขภาพของผู้ติดสารเสพติดให้ทรุดโทรมทุกขณะ เพราะระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายถูกพิษยาทำให้เสื่อมลง น้ำหนักตัวลด ผิวลำบะเลอะ เลือดจางผอมลงทุกวัน

1.3.1.5 เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้ง่าย เพราะความต้านทานโรคน้อยกว่าปกติ ทำให้เกิดโรคหรือเจ็บไข้ได้ง่าย และเมื่อเกิดแล้วจะมีความรุนแรงมาก รักษาหายได้ยาก

1.3.1.6 อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย สาเหตุเพราะระบบการควบคุมกล้ามเนื้อและประสาทบกพร่อง ใจลอย ทำงานด้วยความประมาทและเสี่ยงต่ออุบัติเหตุตลอดเวลา

1.3.1.7 เกิดโทษที่รุนแรงมาก คือ จะเกิดอาการคลุ้มคลั่งถึงขั้นอาละวาด เมื่ออยากเสพยาเสพติดและหายาไม่ทัน เริ่มด้วยอาการนอนไม่หลับ น้ำตาไหล เหงื่อออก ท้องเดิน อาเจียน กล้ามเนื้อกระตุก กระวนกระวาย และในที่สุดจะมีอาการเหมือนคนบ้า เป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรม

1.3.2 โทษพิษภัยต่อครอบครัว ได้แก่

1.3.2.1 ความรับผิดชอบต่อครอบครัว และญาติพี่น้องจะหมดสิ้นไป ไม่สนใจที่จะดูแลครอบครัว

1.3.2.2 ทำให้สูญเสียทรัพย์สินเงินทอง ที่จะต้องหามาซื้อสารเสพติด จนจะไม่มีใช้จ่ายอย่างอื่น และต้องเสียเงินรักษาตัวเอง

1.3.2.3 ทำงานไม่ได้ขาดหลักประกันของครอบครัว และนายจ้างหมดความไว้วางใจ

1.3.2.4 สูญเสียสมรรถภาพในการหาเลี้ยงครอบครัว นำความหายนะมาสู่ครอบครัวและพี่น้อง ผู้ที่ติดสารเสพติดนอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้สึกว่าตนเองคือยโสโอกาส

ทางสังคมแล้ว ยังอาจมีพฤติกรรมนำไปสู่ปัญหาด้านต่าง ๆ แก่สังคมได้ เช่น

ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและอุบัติเหตุอันตรายต่าง ๆ ต่อตนเองและผู้อื่น
ได้ง่ายตลอดจนเป็นปัญหาของโรคบางอย่าง เช่น โรคเอดส์

ถ่วงความก้าวหน้าของชุมชน สังคม โดยเป็นภาระต่อส่วนรวมที่ประชาชน
ต้องเสียภาษีส่วนหนึ่งมาใช้ในการปราบปรามบำบัดผู้ที่ติดสารเสพติด

สูญเสียแรงงานโดยไร้ประโยชน์ บั่นทอนประสิทธิภาพของผลผลิต ทำให้รายได้
ของชาติในส่วนรวมกระทบกระเทือน และเป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจของชาติ

เนื่องจากสภาพเป็นคนอมโรค มีความประพฤติและบุคลิกลักษณะเสื่อมจนเป็นที่
รังเกียจของสังคม ทำให้เป็นคนไร้สติในวงสังคม โอกาสที่จะประกอบกิจการที่ผิดศีลธรรมเพื่อ
แลกเปลี่ยนกับสิ่งเสพติด เช่น พนัน ขโมย หรือกลายเป็นอาชญากร เพื่อแสวงหาเงินซื้อสารเสพติด
สิ่งเหล่านี้ล้วนทำลายอนาคตทำลายชื่อเสียงของตนเองและวงศ์ตระกูล

1.3.3 โทษที่ก่อให้เกิดกับส่วนรวมและประเทศชาติ ได้แก่

รัฐบาลต้องสูญเสียกำลังคนและงบประมาณแผ่นดินจำนวนมหาศาล เพื่อใช้ในการ
ป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดสารเสพติด ทำให้ต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลอันมีค่า
เกิดความไม่สงบสุขของบ้านเมือง ความมั่นคงของประเทศชาติถูกกระทบกระเทือน ประชาชน
เดือดร้อนเพราะเหตุอาชญากรรม ประเทศชาติต้องสูญเสียกำลังของชาติอย่างน่าเสียดาย โดยเฉพาะ
ผู้ติดสารเสพติดที่เป็นเยาวชน

1.4 บทลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522)

ตารางที่ 2-1 บทลงโทษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทที่ 1

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 1
ผลิต นำเข้า ส่งออก	จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000-5,000,000 บาท 1. จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ 3 กรัม ขึ้นไป ถือว่ากระทำเพื่อจำหน่าย โทษประหารชีวิต 2. ผลิตโดยแบ่งบรรจุ รวมบรรจุ จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกิน 3 กรัม จำคุก 4-15 ปี หรือปรับ 80,000-300,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ 3. ผลิตเพื่อจำหน่าย จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกิน 3 กรัม จำคุก 4 ปีถึงตลอดชีวิต และปรับ 4,000,000-5,000,000 บาท
จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย พยายามจำหน่าย	4. จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกิน 3 กรัม จำคุก 4-15 ปี หรือปรับ 80,000-300,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ 5. จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ 3-20 กรัม จำคุก 4 ปี ถึงตลอดชีวิตและปรับ 400,000-5,000,000 บาท 6. จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ 20 กรัมขึ้นไป จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000-5,000,000 บาท หรือประหารชีวิต
ครอบครอง	7. จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึง 3 กรัม จำคุก 1-10 ปี หรือปรับ 20,000-200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 1
เสพ	จำคุก 6 เดือน-3 ปี หรือปรับ 10,000-60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ใช้อุบายหลอกลวง ชู้เจ้ญ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ช่มช้ใจให้ผู้อื่นเสพ	จำคุก 1-10 ปี และปรับ 100,000-1,000,000 บาท 8. ถ้าทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกัน 2 คนขึ้นไป จำคุก 2-15 ปี และปรับ 200,000-1,500,000 บาท 9. ถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นทำผิดอาญาหรือเพื่อประโยชน์ในการทำผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับ 300,000-500,000 บาท 10. ถ้าเป็นมอร์ฟีน โคคาอีน เพิ่มโทษขึ้น กึ่งหนึ่ง และถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000-5,000,000 บาท
ใช้อุบายหลอกลวง ชู้เจ้ญ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ช่มช้ใจให้ผู้อื่นผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ครอบครอง	โทษเป็น 2 เท่าของความผิดนั้น ๆ
ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพ	จำคุก 1-5 ปี หรือปรับ 20,000-100,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ตารางที่ 2-2 บทลงโทษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทที่ 2

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 2
ผลิต นำเข้า ส่งออก	จำคุก 1-10 ปีและปรับ 100,000-1,000,000 บาท 1. ถ้าเป็นมอร์ฟีน ผีน โคลาอิน จำคุก 20 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับ 2,000,000-5,000,000 บาท
จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย พยายามจำหน่าย	จำคุก 1-10 ปี หรือปรับ 20,000-200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ 2. ถ้าเป็นมอร์ฟีน ผีน โคลาอิน คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่เกิน 100 กรัม จำคุก 3-20 ปี หรือปรับ 60,000-400,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ 3. ถ้าคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกิน 100 กรัม จำคุก 5 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับ 500,000-5,000,000 บาท
ครอบครอง	จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ 4. คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ 100 กรัมขึ้นไป ถือว่าครอบครองเพื่อจำหน่าย
เสพ	จำคุก 6 เดือน-3 ปี หรือปรับ 10,000-60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 2
<p>ใช้อุบายหลอกลวง ชูเกียรติ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ข่มขืนใจให้ผู้อื่นเสพ</p>	<p>จำคุก 1-10 ปี และปรับ 100,000-1,000,000 บาท</p> <p>5. ถ้าทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกัน 2 คนขึ้นไป จำคุก 2-15 ปี และปรับ 200,000-1,500,000 บาท</p> <p>6. ถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นทำผิดอาญา หรือเพื่อ ประโยชน์ในการทำผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึงตลอด ชีวิต และปรับ 300,000-500,000 บาท</p> <p>7. ถ้าเป็นมอร์ฟิน โคคาอิน เพิ่มโทษขึ้นกึ่งหนึ่ง และถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000-5,000,000 บาท</p> <p>8. ถ้าเป็นเฮโรอิน โทษเป็น 2 เท่า และถ้ากระทำ ต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ โทษประหาร ชีวิต</p>
<p>ใช้อุบายหลอกลวง ชูเกียรติ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ข่มขืนใจให้ผู้อื่นผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ครอบครอง ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพ</p>	<p>โทษเป็น 2 เท่าของความผิดนั้น ๆ</p> <p>จำคุก 1-5 ปี หรือปรับ 20,000-100,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p>

ตารางที่ 2-3 บทลงโทษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทที่ 3

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 3
ผลิต นำเข้า	จำคุก 1-3 ปี และปรับ 100,000-300,000 บาท
จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ส่งออก	จำนวนไม่เกินกฎกระทรวงกำหนด จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับจำนวนเกินกฎกระทรวงกำหนด จำคุกไม่เกิน 2 ปี และปรับไม่เกิน 200,000 บาท
ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลังประทุษร้าย ข่มขืนใจให้ผู้อื่นเสพ	<p>จำคุก 1-10 ปี และปรับ 100,000-1,000,000 บาท</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ถ้าทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกัน 2 คนขึ้นไป จำคุก 2-15 ปี และปรับ 200,000-1,500,000 บาท 2. ถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นทำผิดอาญา หรือเพื่อประโยชน์ในการทำผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับ 300,000-500,000 บาท 3. ถ้าเป็นมอร์ฟิน โคคาอิน เพิ่มโทษขึ้นกึ่งหนึ่ง และถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000-5,000,000 บาท 4. ถ้าเป็นเฮโรอีน โทษเป็น 2 เท่า และถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ โทษประหารชีวิต <p>โทษเป็น 2 เท่าของความผิดนั้น ๆ</p>
ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ข่มขืนใจให้ผู้อื่นผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ครอบครอง	

ตารางที่ 2-4 บทลงโทษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทที่ 4

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 4
ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อ จำหน่าย	จำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี และปรับ 20,000-200,000 บาท นน. 10 กก. ขึ้นไป จำคุก 1-15 ปี และปรับ 100,000-1,500,000 บาท
ครอบครอง	จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นน. 10 กก. ขึ้นไป ถือว่า ครอบครองเพื่อจำหน่าย
ใช้อุบายหลอกลวง ชู้เชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ข่มขู่ใจให้ผู้อื่นเสพ	จำคุก 1-10 ปี และปรับ 100,000-1,000,000 บาท 1. ถ้าทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกัน 2 คนขึ้นไป จำคุก 2-15 ปี และปรับ 200,000-1,500,000 บาท 2. ถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นทำผิดอาญา หรือเพื่อ ประโยชน์ในการทำผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึงตลอด ชีวิต และปรับ 300,000-500,000 บาท 3. ถ้าเป็นมอร์ฟิน โคคาอิน เพิ่มโทษขึ้นกึ่งหนึ่ง และถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000-5,000,000 บาท 4. ถ้าเป็นเฮโรอิน โทษเป็น 2 เท่า และถ้ากระทำ ต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ โทษประหาร ชีวิต
ใช้อุบายหลอกลวง ชู้เชิญ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ข่มขู่ใจให้ผู้อื่นผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ครอบครอง	โทษเป็น 2 เท่าของความผิดนั้น ๆ

ตารางที่ 2-5 บทลงโทษจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภทที่ 5

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 5
ผลิต นำเข้า ส่งออก	จำคุกตั้งแต่ 2-15 ปี และปรับ 200,000-1,500,000 บาท
ครอบครอง	จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นน. 10 กก. ขึ้นไป ถือว่าครอบครองเพื่อจำหน่าย
จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย	ไม่ถึง 10 กก. จำคุก 2-10 ปี หรือปรับ 40,000-200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นน. 10 กก. ขึ้นไป จำคุก 2-15 ปี และปรับ 200,000-1,500,000 บาท
เสพ	จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ใช้อุบายหลอกลวง ชู้เชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ข่มขู่ใจให้ผู้อื่นเสพ	จำคุก 1-10 ปี และปรับ 100,000-1,000,000 บาท 1. ถ้าทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกัน 2 คนขึ้นไป จำคุก 2-15 ปี และปรับ 200,000-1,500,000 บาท 2. ถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นทำผิดอาญา หรือเพื่อประโยชน์ในการทำผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึงตลอดชีวิต และปรับ 300,000-500,000 บาท 3. ถ้าเป็นมอร์ฟีน โคคาอีน เพิ่มโทษขึ้นกึ่งหนึ่ง และถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000-5,000,000 บาท 4. ถ้าเป็นเฮโรอีน โทษเป็น 2 เท่า และถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ โทษประหารชีวิต
ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพ	จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตารางที่ 2-5 (ต่อ)

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 5
<p>ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ไซ้กำลัง ประทุษร้าย ข่มขืนใจให้ผู้อื่นผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ครอบครอง ผลิต นำเข้า ส่งออก (พืชกระท่อม) ครอบครอง (พืชกระท่อม)</p>	<p>โทษเป็น 2 เท่าของความผิดนั้น ๆ</p> <p>จำคุกไม่เกิน 2 ปี และปรับไม่เกิน 200,000 บาท จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย (พืชกระท่อม)</p>	<p>ไม่ถึง 10 กก. จำคุกไม่เกิน 2 ปี และปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>5. 10 กก. ขึ้นไป จำคุกไม่เกิน 2 ปี และปรับ ไม่เกิน 200,000 บาท</p>
<p>เสพ (พืชกระท่อม)</p>	<p>จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท</p>
<p>ใช้อุบายหลอกลวง ชูเชื้อ ไซ้กำลังประทุษร้าย ข่มขืนใจให้ผู้อื่นเสพ (พืชกระท่อม)</p>	<p>จำคุก 1-10 ปี และปรับ 100,000-1,000,000 บาท</p> <p>6. ถ้าทำโดยมีอาวุธหรือร่วมกัน 2 คนขึ้นไป จำคุก 2-15 ปี และปรับ 200,000-1,500,000 บาท</p> <p>7. ถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นทำผิดอาญา หรือเพื่อ ประโยชน์ในการทำผิดอาญา จำคุก 3 ปี ถึงตลอด ชีวิต และปรับ 300,000-500,000 บาท</p> <p>8. ถ้าเป็นมอร์ฟิน โคคาอิน เพิ่มโทษขึ้นถึงหนึ่ง และถ้ากระทำต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000-5,000,000 บาท</p> <p>9. ถ้าเป็นเฮโรอิน โทษเป็น 2 เท่า และถ้ากระทำ ต่อหญิงหรือผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ โทษประหาร ชีวิต</p>

ตารางที่ 2-5 (ต่อ)

ข้อหา	ยาเสพติดให้โทษประเภท 5
ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพ (พีชกระท่อม)	จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ใช้อุบายหลอกลวง ชูเกียรติ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ข่มขืนใจให้ผู้อื่นผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ครอบครอง (พีชกระท่อม)	โทษเป็น 2 เท่าของความผิดนั้น ๆ

1.5 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534

แม้ว่ากฎหมายหลักที่ใช้บังคับอยู่ ซึ่งได้แก่ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 และพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้บัญญัติโทษสูงสุดถึงขั้นประหารชีวิตไว้ก็ตาม การปราบปรามยาเสพติดก็ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะนักค้ายาเสพติดได้พัฒนาขีดความสามารถเป็น "องค์กรอาชญากรรม" (Organized crime) และขยายตัวออกไปสู่ระดับประเทศในรูปของ "อาชญากรรมสากล" (Universal crime) มีการดำเนินการอย่างลับซับซ้อน ขาดต่อการแสวงหาพยานหลักฐานให้เพียงพอแก่การพิจารณาสั่งโทษของศาลได้ แม้ในบางครั้งอาจจะจับกุมและศาลลงโทษ แต่ก็ไม่สามารถปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด เนื่องจาก "เงิน" ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในวงจรการค้ายาเสพติดยังไม่ได้ถูกกำจัดด้วย

สำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีส่วนผลักดันให้มีการตรากฎหมาย "พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534" ขึ้นมาใช้บังคับเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเฉพาะการมุ่งเอาผิดต่อผู้ค้ายาเสพติดระดับนายทุนและตัวการสำคัญที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิด และริบทรัพย์สินที่ได้รับมาจากการค้ายาเสพติด เพื่อขจัดแหล่งเงินทุนในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยกฎหมายดังกล่าวประกาศใช้เมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2534 ซึ่งมีมาตรการสำคัญ 2 ประการ คือ

1. มาตรการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานสมคบ

มาตรา 6 ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(1) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(2) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่หรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(3) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ประชุม ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยเหลือหรือ ให้ความสะดวกแก่ผู้กระทำความผิด หรือเพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดพ้นจากการถูกจับกุม

(4) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิดเพื่อประโยชน์ หรือให้ ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(5) ปกปิด ซ่อนเร้นหรือเอาไปเสียซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุใด ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิด เพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิด

(6) ชี้นำ หรือติดต่อบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนักหรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยา ของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด ไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 7 ผู้ใดพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา 8 ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด ผู้นั้นสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือ ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรค หนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

โดยกำหนดให้การกระทำที่เป็นการสมคบ หรือตกลงกันเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด เป็นความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นการเพิ่มฐานความผิดทางอาญา เพื่อให้มีโอกาสดำเนินการ จับกุม นายทุน หรือผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดคดีข้อหาสำคัญมาลงโทษได้มากขึ้น และเนื่องจาก ความผิดในข้อหาสำคัญนั้น มีวัตถุประสงค์ที่จะใช้ดำเนินการกับตัวการใหญ่หรือนายทุนที่อยู่ เบื้องหลัง และเพื่อป้องกันการนำมาตรการพิเศษนี้ไปใช้ในทางที่ผิดกฎหมายจึงกำหนดให้การ ดำเนินการตามมาตรานี้ ต้องได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ ป.ป.ส. ก่อน

2. มาตรการริบทรัพย์สิน

มาตรา 15 ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินคณะหนึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวง ยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ อัยการสูงสุดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมบังคับคดี อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร และผู้ว่าการธนาคาร

แห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และเลขานุการ ป.ป.ส. เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการ จะแต่งตั้งข้าราชการคนใดคนหนึ่งในสำนักงานเป็นช่วยเลขานุการก็ได้ ในกรณีที่กรรมการ ตามวรรคหนึ่งนอกจากประธานกรรมการไม่อาจมาประชุมได้ อาจมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรอง หรือเทียบเท่าหรือผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการ มาประชุม แทนเฉพาะครั้งนั้นก็ได้

มาตรา 16 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตาม มาตรา 14 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 23 และมาตรา 33

(2) ตรวจสอบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(3) วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดของผู้ต้องหาหรือผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่

(4) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา 22

(5) วางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรักษา การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดและการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามมาตรา 24 และระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตามมาตรา 37 และมาตรา 38 คณะกรรมการอาจมอบหมายให้อนุกรรมการหรือเลขานุการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตาม (2) หรือดำเนินการยึดหรืออายัดตาม (4) แล้วรายงานให้ทราบก็ได้

มาตรา 19 ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้น

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เลขานุการอาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาไปก่อนแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแล้วพบว่าการดำเนินการตรวจสอบต่อไปจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผลการตรวจสอบพร้อมกับความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา หากคณะกรรมการเห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการอาจสั่งให้ยุติการตรวจสอบทรัพย์สินนั้นก็ได้ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งให้ยุติการตรวจสอบทรัพย์สิน หากคณะกรรมการเห็นสมควรจะสั่งให้คืนทรัพย์สินที่มีการยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวในระหว่างการตรวจสอบให้แก่เจ้าของทรัพย์สินก็ได้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสั่งตรวจสอบทรัพย์สิน การยุติการตรวจสอบทรัพย์สิน หรือการคืนทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราว ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 20 ในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหา หากมีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดของผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหา โดยได้รับทรัพย์สินนั้นมาโดยเสน่หาหรือรู้อยู่ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้นด้วย และให้นำความในมาตรา 19 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม มาตรา 21 คณะกรรมการ หรือเลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแทนแล้วรายงานให้ทราบก็ได้ โดยให้ประกาศเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินยื่นคำร้องพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานต่อคณะกรรมการเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนได้

การตรวจสอบทรัพย์สินและการประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 22 ในการตรวจสอบทรัพย์สิน ถ้าผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือเป็นทรัพย์สินที่ได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณะ ให้คณะกรรมการสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีซึ่งต้องไม่ช้ากว่าหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัดหรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในคดีที่ต้องหาผู้นั้น

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สิน หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินรายใดอาจมีการโอน ยักย้าย ซุกซ่อน หรือเป็นกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินรายนั้นไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีการวินิจฉัยตามมาตรา 16 (3) ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกันหรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ และให้นำความในมาตรา 19 วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราวแล้ว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินสามารถพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งได้ ก็ให้คืนทรัพย์สินให้แก่ผู้นั้น แต่ถ้าไม่สามารถพิสูจน์ได้ ให้ถือว่าการยึดหรืออายัดตามวรรคสองเป็นการยึดหรืออายัดตามวรรคหนึ่ง

การยื่นคำร้องขอผ่อนผันตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ตามมาตรา นี้ คำว่า “ทรัพย์สิน” ให้หมายความรวมถึง

(1) ทรัพย์สินที่เปลี่ยนสภาพไป สิทธิเรียกร้อง ผลประโยชน์ และดอกผลจากทรัพย์สินดังกล่าว

(2) หนี้ที่บุคคลภายนอกถึงกำหนดชำระแก่ผู้ต้องหา

(3) ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาที่ได้รับขาย จำหน่าย โอนหรือยกย้ายไปเสียในระหว่างระยะเวลาสิบปีก่อนมีคำสั่งยึดหรืออายัด และภายหลังนั้น เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะพิสูจน์ต่อคณะกรรมการได้ว่าการโอนหรือการกระทำนั้นได้กระทำไปโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน

มาตรา 23 เมื่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการแล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็วแล้วรายงานให้ทราบ

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 27 เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง และทรัพย์สินที่คณะกรรมการมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดตามมาตรา 22 เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้น โดยจะยื่นคำร้องไปพร้อมกับคำฟ้องหรือในเวลาใด ๆ ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาก็ได้ แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรแสดงได้ว่าไม่สามารถยื่นคำร้องก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา จะยื่นคำร้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาก็ได้ เว้นแต่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง

ในกรณีที่พบว่าทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้นอีก ให้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา เว้นแต่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง

มาตรา 28 เมื่อศาลสั่งริบคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา 27 แล้ว ให้ศาลสั่งให้ประกาศในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นสองวันติดต่อกัน เพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาเป็นคดีก่อนคดีถึงที่สุด ในกรณีที่มีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบเพื่อใช้สิทธิดังกล่าวด้วย โดยแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งหลังสุดของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏหลักฐานในสำนวนการสอบสวน

ค่าใช้จ่ายในการประกาศและในการแจ้ง ให้จ่ายจากเงินของกองทุน

มาตรา 29 บรรดาทรัพย์สินซึ่งพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา 27 วรรคหนึ่งนั้นให้ศาลไต่สวน หากคดีมีมูลว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้นเว้นแต่บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ยื่นคำร้องขอคืนก่อนคดีถึงที่สุดและแสดงให้ศาลเห็นว่า

(1) คนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ

(2) คนเป็นผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์ และได้ทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณะ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ถ้าปรากฏหลักฐานว่าจำเลยหรือผู้ถูกตรวจสอบเป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาเงินหรือทรัพย์สินที่ผู้นั้นมีอยู่หรือได้มาเกินกว่าฐานะ หรือความสามารถในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมอย่างอื่น โดยสุจริตเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

มาตรา 30 บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องจักรกล หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ก็ตาม

ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น เพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อศาลสั่งรับคำร้องแล้วให้ศาลสั่งให้ประกาศในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นสองวันติดต่อกัน เพื่อให้บุคคลซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ทั้งนี้ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อได้ว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม

ค่าใช้จ่ายในการประกาศ ให้จ่ายจากเงินของกองทุน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือในกรณีที่ปรากฏเจ้าของ แต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดและจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันตามวรรคสอง และในกรณีนี้มีให้นำมาตรา 36 แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

มาตรา 31 ทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ริบตามมาตรา 29 และมาตรา 30 ให้ตกเป็นของ
กองทุน

แต่เดิมการริบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดยาเสพติด เป็นไปตามประมวล
กฎหมายอาญา โดยศาลมีอำนาจสั่งริบทรัพย์สินที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยใช้หรือมีไว้ในการใช้ยาเสพติด
และทรัพย์สิน ที่ได้รับมาจากการกระทำความผิดเท่านั้น แต่ไม่สามารถริบทรัพย์สินที่ผู้ต้องหาหรือ
จำเลยมีอยู่จำนวนมาก เช่น บ้าน ที่ดิน เงินฝาก ยานพาหนะ เครื่องประดับ ตลอดจนทรัพย์สินมีค่า
และสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ ที่แปรสภาพมาจากรายได้จากการค้ายาเสพติด ปัญหาเหล่านี้ได้ถูกแก้ไข
ด้วยกระบวนการตรวจสอบทรัพย์สิน ตามที่บัญญัติใน พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำ
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับมาหรือแปรสภาพมาจากรายได้จาก
การค้ายาเสพติดได้ กล่าวโดยสรุป คือ เมื่อใดก็ตามที่ผู้ค้ายาเสพติดถูกจับกุมดำเนินคดี บรรดา
ทรัพย์สินที่บุคคลเหล่านั้นมีอยู่หรือได้มาจากการค้ายาเสพติด ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพเดิม เช่น เงินสด
หรือเปลี่ยนสภาพเป็นทรัพย์สินอื่น เช่น เงินฝาก บ้าน ที่ดิน ยานพาหนะ เครื่องประดับ อัญมณี หรือ
อยู่ในความครอบครองหรือถูกโอนไปเป็นของผู้อื่น เช่น บุตร ภรรยา ญาติพี่น้อง หรือ
บุคคลภายนอก เป็นต้น จะถูกคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. สั่งให้ยึด
หรืออายัดทรัพย์สินไว้ชั่วคราวเพื่อป้องกันการยกย้ายถ่ายเท จากนั้นหากผู้ต้องหาหรือผู้เกี่ยวข้อง
เหล่านี้ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า ตนได้ทรัพย์สินเหล่านี้มาจากการประกอบอาชีพโดยสุจริตหรือซื้อมา
โดยถูกต้อง คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินก็จะขอให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อให้
ศาลไต่สวนและมีคำสั่งริบทรัพย์สินเหล่านั้นให้ตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด ซึ่งกองทุนจะได้นำทรัพย์สินเหล่านั้น ไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเสพติดให้มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ผู้กระทำความผิดมี
หน้าที่ในรูปของขบวนการ มีเครือข่ายมีการสมคบและวางแผนกันในการกระทำความผิด เมื่อได้
ทรัพย์สินมาจากการค้ายาเสพติดก็จะนำไปขยายเครือข่ายอาชญากรรมและแสวงประโยชน์ใน
เศรษฐกิจส่วนตัว ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่สุจริตอื่น ๆ ตามกฎหมายฉบับนี้ จึงกำหนดให้มี
ความผิดฐานสมคบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถจับกุมและดำเนินคดีกับผู้เป็นตัวการค้า
ยาเสพติด ซึ่งอยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดได้ นอกจากนี้กฎหมายยังได้กำหนดให้มีมาตรการ
การริบทรัพย์สิน ซึ่งเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยไม่ว่าทรัพย์สินนี้
จะได้เปลี่ยนสภาพไปกี่ครั้งก็ตาม เพื่อเป็นการตัดแรงจูงใจและมีให้ผู้ค้ายาเสพติดได้ใช้ประโยชน์
จากทรัพย์สินดังกล่าว

1.6 ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

สำนักงาน ป.ป.ส. ได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2559 โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อลดปริมาณผู้เข้าสู่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นำคนออกจากวงจรการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เห็นอย่างชัดเจน จนไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประชาชน สำหรับเป้าหมายรวมทางยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย การพัฒนามาตรฐานการบำบัดรักษาทุกระบบ ติดตามผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูฯ ให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด ให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมอย่างปกติ สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้กับเด็กและเยาวชนรวมทั้งผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการ สกัดกั้นการลักลอบลำเลียงและนำเข้ายาเสพติดในช่องทางชายแดนตลอดจนพื้นที่ในประเทศ ปราบปรามจับกุมการกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญรวมทั้งเครือข่ายการค้าในเรือนจำทุกแห่ง การทำลายโครงสร้างเครือข่ายการค้ายาเสพติดด้วยการตัดวงจรทางการเงิน ให้ความร่วมมือเชิงรุกภายนอกประเทศโดยเฉพาะในภูมิภาคอาเซียน แก้ไขปัญหายาเสพติดเชิงคุณภาพเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างแท้จริง

ด้านการปราบปรามยาเสพติด ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด โดยการควบคุมสกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์เข้าสู่ประเทศไทยตามช่องทางชายแดน จุดตรวจตอนใน เส้นทางคมนาคมขนส่ง ทำลายโครงสร้างการค้ากลุ่มอิทธิพลและยาเสพติดตามแนวชายแดน เพื่อตัดวงจรการนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดน เส้นทางทางการเงินที่เชื่อมโยง พัฒนาคความเข้มแข็งหมู่บ้านตามแนวชายแดน บูรณาการและแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการข่าวในทุกระดับและสืบสวนปราบปรามอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เน้นการระดมปราบปรามแหล่งผลิต แหล่งจำหน่าย แหล่งพักยา ผู้ผลิต ผู้ค้ารายสำคัญ ผู้ลำเลียงยาเสพติด เครือข่ายยาเสพติด คดีข้อหาสำคัญและที่โยงใยไปในเรือนจำ ตลอดจนข้อร้องเรียนของประชาชน โดยให้สนธิกำลังปฏิบัติการจากทุกหน่วยเข้าปราบปรามเครือข่ายการผลิตและการค้ายาเสพติดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ และสืบสวนสอบสวนขยายผล เพื่อนำไปสู่การใช้มาตรการทางทรัพย์สินและมาตรการภาษีในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของขบวนการค้ายาเสพติด ซึ่งรวมไปถึงผู้มีอิทธิพล นักค้ายาเสพติดคดียาเสพติดสำคัญ นายทุนที่อยู่เบื้องหลังการกระทำผิด และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2553)

สาเหตุของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดมักแตกต่างกันออกไป บางรายเริ่มเข้าสู่วงการการเสพยาเสพติดก่อน เมื่อมีอาการติดยาเสพติดมาก ๆ จนไม่มีเงินซื้อยามาเสพก็เริ่ม

มีพฤติกรรมมารับจ้างส่งยาเสพติดเพื่อนำเงินไปซื้อยาเสพติดมาเสพ จากนั้นเริ่มพัฒนาตนเองเป็นผู้ค้ายาเสพติดอย่างเต็มตัว บางรายไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้ หรือมีรายได้ไม่เพียงพอค่าใช้จ่าย และเมื่อถูกเพื่อนชักชวนให้ร่วมค้ายาเสพติดเนื่องจากได้รับค่าตอบแทนที่สูง จึงมาค้ายาเสพติดอย่างเต็มตัว และบางรายที่พักอาศัยอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด อีกทั้งมีบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมเช่นนี้ก็นำไปให้เข้าสู่วงจรการค้ายาเสพติดเช่นกัน

จากปัจจัยดังกล่าว การเข้ามาสู่วงจรการค้ายาเสพติดของผู้ค้ายาเสพติดมักมีเหตุผลต่างกันไป ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจของแต่ละบุคคลในการตัดสินใจเข้าสู่การค้ายาเสพติด โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือ การได้มาซึ่งค่าตอบแทนที่ได้มาจากการจำหน่ายยาเสพติดที่มีจำนวนมากองค์ประกอบของแรงจูงใจ

1. ความต้องการ Needs เกิดจากการขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งในตัวบุคคลซึ่งเป็นการขาดความสมดุลทางร่างกายและสภาพแวดล้อมภายนอก ความต้องการของคนแบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือ

1.1 ความต้องการทางกายภาพ Physiological needs เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นผสมผสานกับความต้องการที่จะมีชีวิตและการดำรงชีวิตของมนุษย์

1.2 ความต้องการทางจิตใจและสังคม Psychological and social needs เกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม การเรียนรู้และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับ

2. แรงกระตุ้น Motives หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นภายในบุคคลเพื่อทำพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นนี้เรียกว่าพฤติกรรมที่ถูกจูงใจ Motivated behavior พฤติกรรมที่ถูกจูงใจมี 2 ลักษณะคือ จะต้องกริยาอาการอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาในลักษณะที่เพิ่มพลังและจะต้องมุ่งไปสู่ทิศทางใดทางหนึ่ง

3. แรงขับ Drives หมายถึงแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความต้องการ ถ้าความต้องการมีพลังสูง แรงขับดันหรือแรงจูงใจก็จะสูงทำให้บุคคลเกิดความพยายามอย่างแรงกล้าที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ แรงขับดันแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 แรงขับดันปฐมภูมิ Primary drives เป็นแรงขับดันที่เกิดมาพร้อมกับวุฒิภาวะของคนโดยไม่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ แรงขับดันประเภทนี้ยังแบ่งได้อีก 2 อย่างคือ แรงขับทางด้านสรีระและแรงขับทั่วไป

3.2 แรงขับทุติยภูมิ Secondary drives เป็นแรงขับที่มีความซับซ้อน ส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้หรือบางที่เรียกว่าแรงกระตุ้นทางสังคม

4. เป้าหมาย Goals หมายถึง จุดมุ่งหมายของการทำพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งเมื่อทำพฤติกรรมจนบรรลุเป้าหมายแล้ว มนุษย์อาจเกิดความรู้สึกสองลักษณะคือความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจ

แรงจูงใจเป็นกระบวนการภายในของมนุษย์ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา เพราะมนุษย์มีความต้องการทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ความต้องการเหล่านี้ทำให้เกิดความไม่สมดุลขึ้นในร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย มนุษย์ทุกคนมีรูปแบบการรับแรงจูงใจคล้ายคลึงกัน โดยผ่านมาจากแหล่งกำเนิดภายในร่างกาย และจากการปฏิภริยาสัมพันธ์ทางสังคม ความต้องการทางสังคมอยากมีเพื่อนอยากเป็นที่ยอมรับของเพื่อนเลยเสพหาเพื่อแสดงความเป็นกลุ่มเดียวกัน หรือความต้องการด้านร่างกายที่ร่างกายต้องการการตอบสนองจากสิ่งเสพติดที่เสพเข้าไปอยู่เรื่อย ๆ จนจะพอใจ และต้องการมีฐานะร่ำรวย ความเป็นอยู่ที่ดีสบาย

แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ยาเสพติดเป็นปัญหาที่ “เป็นภัยคุกคาม กัดกร่อน บ่อนทำลาย” ประเทศไทยส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งต่อปัจเจกบุคคล และสังคมส่วนรวมในมิติต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาทิ เช่น (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9, 2545, หน้า 12-14)

ผลกระทบต่อตนเอง (ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2553)

1. ยาเสพติดทุกชนิดจะมีผลกระทบโดยตรงต่อร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพและสุขภาพอนามัย กรณีผู้ใช้ยาเสพติดชนิดนี้จะมีโอกาสติดและแพร่เชื้อเอชไอวีถึงร้อยละ 50 นอกจากนี้ตัวยาบางตัว เช่น แอมเฟตามีน หากมีการใช้อย่างต่อเนื่องในระยะยาวจะส่งผลกระทบต่อระบบจิตและประสาทส่วนกลาง และทำลายสมอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชน ทำให้ผู้เสพมีความสับสน กังวลใจและนอนไม่หลับ รวมถึงพฤติกรรมความรุนแรงต่าง ๆ
2. ผู้ค้ายาเสพติดไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ต้องคอยหลบ ๆ ซ่อน เพื่อป้องกันตนเองมิให้ถูกจับกุม ซึ่งใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยไม่ปกติเหมือนบุคคลทั่วไป
3. ผู้ค้ายาเสพติดต้องคอยระมัดระวังตัว จากกลุ่มการค้ายาเสพติดกลุ่มอื่นที่ขัดผลประโยชน์กัน
4. เมื่อผู้ค้ายาเสพติดถูกจับกุมและดำเนินคดีตามกฎหมาย ต้องได้รับโทษตามความผิดนั้น ซึ่งความผิดฐานค้ายาเสพติดมีโทษ ทั้งจำคุกและปรับ โดยโทษสูงสุดถึงขั้นประหารชีวิต

5. ผู้ค้ายาเสพติดมีรายได้เป็นจำนวนมากจากการค้ายาเสพติด แต่เมื่อผู้ค้ายาเสพติดถูกจับกุมดำเนินคดี จะถูกตรวจยึดทรัพย์สินทั้งหมดที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534

ผลกระทบต่อครอบครัว (ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2553)

1. ครอบครัวที่มีผู้ค้ายาเสพติดมักได้รับความเดือดร้อนจากกลุ่มการค้ายาเสพติดและผู้ติดยาเสพติดในทุกด้าน นำไปสู่ความยุ่งยาก ขัดแย้ง ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวแตกแยก

2. สำหรับผู้ค้ายาเสพติดซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว เมื่อถูกจับกุมและดำเนินคดีตามกฎหมาย จะส่งผลกระทบต่อสมาชิกภายในครอบครัวได้รับความเดือดร้อนในการดำรงชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนที่อยู่ภายใต้การปกครองจะต้องออกจากโรงเรียนซึ่งเป็นการทำลายอนาคตของประเทศชาติ

3. เมื่อสมาชิกในครอบครัวถูกจับกุมดำเนินคดีฐานค้ายาเสพติด จะทำให้บุคคลในครอบครัวถูกตรวจสอบทรัพย์สินด้วยเช่นกัน ทำให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน และเสื่อมเสียชื่อเสียงของครอบครัว เป็นที่ประณามของสังคม

ผลกระทบต่อทางสังคม (ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2553)

1. ผู้ค้ายาเสพติดจะก่อให้เกิดผู้เสพยาเสพติดในชุมชนและในสังคมจำนวนมาก

2. ผู้ค้ายาเสพติดหลังจากถูกจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมาย และพ้นโทษแล้วเมื่อกลับมาอยู่ในสังคม มักจะไม่ได้รับการยอมรับทางสังคม เช่น ประสบปัญหาว่างงานเนื่องจากไม่มีสถานประกอบการใดอยากรับผู้มีประวัติการค้ายาเสพติดเข้าทำงาน

3. ปัญหายาเสพติดได้ก่อให้เกิดความหวาดระแวงจากประชาชน และสังคมในวงกว้าง เนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือถูกประทุษร้ายจากผู้เสพยาเสพติดที่มีอาการผิดปกติ

4. ผู้ติดยาเสพติดก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อเนื่องตั้งแต่การเข้าไปเกี่ยวข้องกับแหล่งอบายมุข การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การพนันและอาชญากรรมต่าง ๆ

5. คดียาเสพติดที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นภาระต่องานด้านกระบวนการยุติธรรม ทั้งระบบตั้งแต่ในระดับตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ และการคุมประพฤติ นำไปสู่การปรับปรุงกฎหมายการขยายงาน ขยายอัตรากำลัง การขอผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น และการก่อสร้างสถานที่รองรับผู้ติดยาเสพติด ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายของรัฐที่เพิ่มสูงและทำให้การดำเนินคดีด้านอื่น ๆ เกิดความล่าช้า

6. นอกจากนี้ปัญหาสาเหตุคดีได้ก่อให้เกิดการทุจริต คอร์ปชั่น โดยเฉพาะการทุจริตต่อหน้าที่ การรับสินบน การกลั่นแกล้งรีดไถแสวงหาผลประโยชน์จากผู้กระทำความผิดซึ่งทำให้ประชาชนและสังคมเกิดความไม่ศรัทธาและเชื่อมั่นในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จำเนียร ชุณหโสภาค และคณะ (2550) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดีอาญา โดยมิวัดดูประสงฆ์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดีอาญา และเพื่อหาแนวทางป้องกันปัญหาที่เกิดจากปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำในคดีอาญาและคดีฐานความผิดที่เกี่ยวกับอาญาเสพคดี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือผู้กระทำความผิดซ้ำในคดีอาญาเสพคดีและคดีฐานความผิดที่เกี่ยวกับอาญาเสพคดีซึ่งอยู่ระหว่างคุมขังในเรือนจำ และผู้ที่เคยกระทำความผิดซ้ำในคดีอาญาเสพคดีที่พ้นโทษแล้วหรืออยู่ระหว่างคุมประพฤติที่อาศัยในชุมชน รวมทั้งบุคคลที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาญาเสพคดี กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มผู้กระทำความผิดซ้ำในคดีอาญาเสพคดีและคดีฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวกับอาญาเสพคดีที่อยู่ระหว่างถูกคุมขัง จำนวน 169 คน (2) กลุ่มผู้กระทำความผิดซ้ำในคดีอาญาเสพคดีที่พ้นโทษแล้วหรืออยู่ระหว่างคุมประพฤติที่อาศัยอยู่ในชุมชน จำนวน 82 คน และ (3) กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาญาเสพคดีในพื้นที่ 17 จังหวัด จังหวัดละ 8-10 คน โดยศึกษาในพื้นที่ 17 จังหวัด ประกอบด้วย เชียงใหม่ เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี ราชบุรี นครปฐม ชลบุรี นนทบุรี สมุทรปราการ กรุงเทพฯ นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และสงขลา ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุของการกระทำความผิดในคดีอาญาเสพคดีครั้งแรก เป็นเพราะเพื่อนชักชวน อยากรองเสพยา โดยส่วนใหญ่เมื่อพ้นโทษครั้งแรกแล้วก็ได้ก่อคดีอะไรอีกนอกจากคดีอาญาเสพคดีในครั้งที่สอง ฐานความผิดในคดีอาญาเสพคดีที่ทำให้ต้องรับโทษในครั้งแรกส่วนใหญ่เป็นคดีครอบครองเพื่อจำหน่าย รองลงมาคือคดีเสพและคดีครอบครอง โดยก่อนการต้องโทษครั้งแรกได้มีการรู้จักกับเพื่อนซึ่งเป็นผู้ที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับอาญาเสพคดีมาก่อน สาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดีอาญาเสพคดีครั้งสุดท้ายเป็นเพราะต้องการเงิน ไม่มีเงินใช้ รายได้ไม่พอรายจ่าย ส่วนใหญ่เป็นความผิดฐานครอบครองเพื่อจำหน่าย นอกจากนี้ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโทษที่ได้รับจากการกระทำผิดครั้งแรกกับจำนวนครั้งที่กระทำผิดในคดีอาญาเสพคดี โดยนำจำนวนปีที่ได้รับโทษจำคุกจากคดีอาญาเสพคดีทั้งจำนวนปีที่ได้รับโทษตามคำพิพากษาของศาลและจำนวนปีที่ได้รับโทษจริงมาหาความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่กระทำความผิดในคดีอาญาเสพคดี พบว่า จำนวนปีที่ได้รับโทษจำคุกมีความสัมพันธ์

ผูกพันกับจำนวนครั้งที่กระทำความคิดและจำนวนครั้งที่ถูกลงโทษ หมายความว่าถ้าในการกระทำความคิดครั้งแรกมีจำนวนปีที่รับโทษจำคุกมาก จะส่งผลให้มีการกระทำความคิดน้อยครั้งลง

สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2551) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบและวิธีการค้ายาเสพติดรายย่อยในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบวิธีการและพฤติกรรมการค้ายาเสพติดรายย่อย การสร้างเครือข่ายการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังและนักโทษในคดียาเสพติดให้โทษในข้อหาจำหน่ายยาเสพติดที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษารูปแบบวิธีการและพฤติกรรมการค้ายาเสพติดรายย่อย การสร้างเครือข่ายการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังและนักโทษในเรือนจำกับผู้ค้า/ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ชุมชนที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษารูปแบบวิธีการในการกระทำความผิด การเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดรายย่อยของผู้ต้องขังและนักโทษในคดีจำหน่ายยาเสพติดโทษที่มีอัตราจำคุกไม่เกิน 10 ปี รวมถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทั้งในมิติของผู้กระทำความผิดหรือญาติของผู้กระทำความผิดและผู้วิจัย โดยประชากรตัวอย่างได้แก่ผู้ต้องขังในคดีจำหน่ายยาเสพติดที่โทษความผิดจำคุกไม่เกิน 10 ปี จำนวน 800 ตัวอย่าง จากเรือนจำและทัณฑสถานในพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 4 แห่ง คือ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษชายกลาง ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิงเรือนจำพิเศษมีนบุรี ทัณฑสถานบำบัดชายปทุมธานี และเรือนจำกลางจังหวัดสมุทรปราการ

โดยผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดการกระทำผิดในคดียาเสพติด พบว่าปัจจัยด้านครอบครัวกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างแต่ไม่มีการทุตีกัน และมีการทะเลาะเบาะแว้งกันบ้างและมีการทุตีกันบางครั้ง ตามลำดับผู้ต้องขังส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ไม่มีคนในครอบครัวถูกจำคุก โดยร้อยละ 24.2 มาจากครอบครัวที่มีคนในครอบครัวเคยถูกจำคุก นอกจากนี้ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ไม่มีคนในครอบครัวเสพหรือค้ายาเสพติด ส่วนสภาพแวดล้อมภายในชุมชนผู้ต้องขังส่วนใหญ่มาจากชุมชนที่มีการเสพหรือค้ายาเสพติด รวมถึงมีเพื่อนในละแวกบ้านและรวมถึงมีเพื่อนในละแวกบ้านและเพื่อน ส่วนรูปแบบการใช้ชีวิตผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มีรูปแบบการใช้ชีวิตที่เสี่ยงต่อโอกาสกระทำผิดในคดีค้ายาเสพติด กล่าวคือ ร้อยละ 63 เคยเล่นการพนัน ร้อยละ 66.5 เคยทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น ร้อยละ 67 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ และร้อยละ 62 เคยเสพยาเสพติดมาก่อนที่จะค้ายาเสพติด โดยเหตุผลสำคัญที่ตัดสินใจค้ายาเสพติด คือ รายได้ไม่พอค่าใช้จ่ายหรือมีปัญหาหนี้สิน รองลงมาคืออยากมีฐานะร่ำรวย และอยากลองโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ตามลำดับ การเข้าสู่วงการค้ายาเสพติดในช่วงแรกที่เข้าสู่วงการการค้ายาเสพติด ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีผู้ชักชวนให้ค้ายาเสพติดโดยเป็นเพื่อนในละแวกบ้าน สาเหตุที่เชื่อผู้ชักชวนคือ เชื่อว่าหาเงินได้ง่ายไม่ลำบากสามารถสร้างฐานะได้เร็ว และเชื่อเพราะอยากลอง

สนุกน่าสนใจหรือตื่นเต้นตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ชักชวนส่วนใหญ่เป็นผู้เสพยาเสพติดด้วย โดยผู้ชักชวนมักไม่ถูกจับกุมในการค้ายาเสพติด โดยระยะเวลาการค้ายาเสพติดก่อนถูกจับกุมกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังส่วนใหญ่ค้ายาเสพติดเป็นระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี ก่อนถูกจับกุม รองลงมาคือ 3-6 ปี สำหรับเหตุผลสำคัญที่ไม่เลิกค้ายาเสพติดจนถูกจับกุมได้คือ มีรายได้มาก/ เร็ว/ หาเงินได้ง่าย รองลงมาคือ ยังมีปัญหารายได้ไม่พอค่าใช้จ่ายหรือมีปัญหาหนี้สิน และอยากมีฐานะร่ำรวยตามลำดับ ส่วนรูปแบบวิธีการและพฤติกรรมการค้ายาเสพติด พบว่ายาเสพติดที่กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังจำหน่ายมากที่สุดคือ ยาบ้า ไอซ์ กัญชา ยาอี และยาเค ตามลำดับ โดยยาเสพติดแต่ละประเภทจะมีรูปแบบวิธีการ และพฤติกรรมการซื้อเพื่อจำหน่ายแตกต่างกัน

ชาญคณิต สุริยะมณี และ อุณิษา เลิศโตมรสกุล (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดียาเสพติด: กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังที่มีโทษร้ายแรงและมีโทษสูงที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ และเพื่อศึกษาหาแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและแก้ไขการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังดังกล่าว ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ต้องขังที่กระทำซ้ำในคดียาเสพติดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษที่ต้องโทษอยู่ในเรือนจำกลางคลองเปรม เรือนจำกลางบางขวาง ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง เรือนจำพิษณุโลก เรือนจำกลางเขาบิน เรือนจำกลางคลองไผ่ เรือนจำกลางระยอง และเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช เรือนจำละ 100 ราย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดร้ายแรงและมีโทษสูง ได้แก่ปัจจัยภายในและภายนอก คือ ปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคม ปัจจัยในระดับบุคคล ปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำความผิดหรือเครือข่ายในการกระทำความผิด ปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด ปัจจัยทางด้านความกดดันในเรื่องรายได้ ซึ่งแนวทางป้องกันควรจัดให้มีโปรแกรมขึ้นมาเป็นพิเศษสำหรับนักโทษกลุ่มนี้ โดยอาศัยข้อมูลผลจากการศึกษาวิจัยทั้งในประเทศและนอกประเทศ เพื่อพัฒนาโปรแกรมการป้องกันแก้ไขแบบเดิมให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัญหาที่แท้จริง เช่น การฝึกอาชีพ ฝึกจิตใจและการปรับทัศนคติ

ทวีป อุ่نوات (2554) ศึกษาเรื่องการกระทำความผิดกฎหมายยาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการกระทำความผิดกฎหมายยาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก เพื่อศึกษาความรู้และความคิดเห็นของผู้ต้องขังหญิงเกี่ยวกับการกระทำความผิดกฎหมายยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และเพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการป้องกันการกระทำความผิดคดียาเสพติดของผู้หญิง ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดให้โทษในทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก จำนวน 229 คน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะการกระทำความผิดในคดี

ยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นผู้ค้ารายย่อย ปริมาณของกลางที่พบในคดีนี้ มีจำนวน 1-5,000 เม็ด ศาลพิพากษาให้จำคุกในคดีนี้เป็นระยะเวลา 1-10 ปี มีความเห็นว่าคำพิพากษาของศาลที่ตัดสินลงโทษรุนแรงเกินไป มีผู้ร่วมงานในการกระทำความผิดคดียาเสพติดในคดีนี้ ในกรณีที่เป็นผู้จำหน่ายใช้วิธีการขายให้กับผู้ซื้อโดยตรง ลูกค้าหรือกลุ่มเป้าหมายที่เลือกที่จะกระทำความผิดกรณีเป็นผู้จำหน่ายเป็นเพื่อนบ้านหรือคนที่คุ้นเคยเท่านั้น รับยาเสพติดมาใช้กระทำความผิดมาจากคนรู้จักกันหรือคนที่คุ้นเคย และสิ่งที่ต้องการมากที่สุดเมื่อพ้นโทษในคดีนี้ คือ อยากให้ประวัติในการกระทำความผิดนั้นไม่มีอยู่ในสารบบหลังพ้นโทษ (ไม่มีประวัติในการกระทำความผิด) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการป้องกันการกระทำความผิดคดียาเสพติดของผู้หญิง พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตัวเองมิให้มีโอกาสในการกระทำผิดกฎหมายด้านยาเสพติดให้โทษ โดยเฉพาะกรณีที่เป็นผู้หญิงควรทำดังนี้ คือ หลีกเลียงไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว ดูแลครอบครัว นึกถึงครอบครัวให้มาก และมีสติให้มาก ๆ วิธีป้องกันครอบครัวของตนเองให้ปลอดภัยกับการไม่เข้าไปกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษควรทำดังนี้ คือ มีเวลาให้กับครอบครัว ให้ความรู้อบรมคนในครอบครัวเรื่องโทษยาเสพติด และใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ฟุ้งเฟ้อ วิธีป้องกันตนเองภายในชุมชนที่อาศัยอยู่ให้ปลอดภัยจากยาเสพติดควรทำดังนี้ คือ สอดส่องดูแลแจ้งเบาะแสว่ากล่าวตักเตือนให้สมาชิกในชุมชนอบรมความรู้เรื่องยาเสพติด และให้เจ้าหน้าที่ตรวจตราเข้มข้น อาชีพหรืองานที่ต้องการจะทำเพื่อมิให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดควรทำดังนี้ คือ อาชีพค้าขาย อาชีพที่สังคมยอมรับ และธุรกิจส่วนตัว หน่วยงานหรือองค์กรที่ต้องการเข้าไปช่วยเหลือด้านการมีงานทำการประกอบอาชีพมากที่สุด ควรประกอบด้วย กรมแรงงาน กระทรวงแรงงาน และกลุ่มส่งเสริมอาชีพสตรี เช่น สภาสตรีแห่งชาติ และการเรียนการศึกษาและการรู้ถึงโทษทั้งทางกฎหมายและโทษต่อร่างกายมีส่วนทำให้ไม่กล้าจะกระทำผิดกฎหมายด้านยาเสพติด

พิรศักดิ์ วงศ์ธนเวทย์ (2554) ศึกษาเรื่องการกระทำความผิดฐานคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติด: กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดสุโขทัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิดในคดีฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและเพื่อศึกษาพฤติกรรมในการกระทำความผิดและการเข้าสู่กระบวนการยาเสพติดของผู้ต้องขังในฐานความผิดคดียาเสพติด ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ต้องขังชายและหญิงในเรือนจำจังหวัดสุโขทัยที่ต้องโทษคดีการกระทำความผิดฐานคดียาเสพติด ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2554 จำนวน 547 คน เป็นชาย 421 คน หญิง 126 คน สำหรับการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้สูตรของ Taro Yamane ในการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ($n = 85$) และทำการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic random sampling) ผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องของผู้กระทำความผิด พบว่า ครอบครัวของผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 2-5 คน (ร้อยละ 62.35) ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความผูกพันกันดี (ร้อยละ 67.06)

มีการปฏิสัมพันธ์ปรึกษาหารือกันเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 55.29) มีการทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 60.00) และไม่พบว่ามีสมาชิกในครอบครัวที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ร้อยละ 83.53) และผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 38.82) มีรายได้พอดี (ร้อยละ 49.41) และฐานะปานกลาง (ร้อยละ 75.30) ซึ่งมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ร้อยละ 61.18) มีจำนวนเพื่อนที่เคยพบปะพูดคุยด้วยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอยู่จำนวน 1-5 คน (ร้อยละ 36.47) และมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่เคยชักชวนให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ร้อยละ 58.82) ซึ่งผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องโทษทางกฎหมายของยาเสพติด จากสื่อ (ร้อยละ 42.35) และทราบนโยบายเกี่ยวกับยาเสพติด (ร้อยละ 67.06) มีความรู้เรื่องโทษและพิษภัยของยาเสพติดจากสื่อ (ร้อยละ 50.59) และพบว่าสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุดก็คือ สายตำรวจ (ร้อยละ 57.65) นอกจากนี้ ยังพบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเครือข่ายยาเสพติด (ร้อยละ 57.65) โดยการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐจะปฏิบัติหน้าที่ต่อเมื่อมีนโยบายหรือคำสั่ง (ร้อยละ 52.94) และเมื่อมีการจับกุมคดียาเสพติด เจ้าหน้าที่รัฐมีการดำเนินการตามกฎหมายไม่ครบทุกราย (ร้อยละ 52.94)

รังสิณา แม้นนิล (2554) ศึกษาเรื่องราวชีวิตของเยาวชนผู้ค้ายาเสพติด: มุลเหตุจูงใจของการเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดและวิธีการค้ายาเสพติด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงเรื่องราวชีวิตของเยาวชนผู้ค้ายาเสพติดที่นำไปสู่การค้ายาเสพติด มุลเหตุจูงใจของการเข้าสู่กระบวนการเป็นเยาวชนผู้ค้ายาเสพติดและวิธีการค้ายาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาในคดีค้ายาเสพติดที่ศาลมีคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ตำบลหนองอิรุณ อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี จำนวน 1 ราย โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้วิธีการเล่าเรื่องราวชีวิตเป็นรูปแบบของการศึกษา และใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผลการศึกษาพบว่า บิดามารดาของผู้ให้ข้อมูลสำคัญอยู่ด้วยกันมีชีวิตครอบครัวไม่อบอุ่น ใช้ความรุนแรงในครอบครัวพักอาศัยอยู่ในหมู่บ้านตามชนบท สภาพแวดล้อมอยู่ในชุมชนส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้ให้ข้อมูลประกอบอาชีพรับจ้างและเสพยาเสพติด เพื่อนร่วมงานเสพยาเสพติดเช่นกันและชอบเที่ยวเตร่เวลากลางคืนด้วยกัน ผู้ให้ข้อมูลมีการศึกษาค่ำ อนุบาลชั้นต้นชอบความสนุกสนานอารมณ์ร้อน มีเรื่องชกต่อยประจำ มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เคยถูกจับกุมในคดีเสพยาเสพติดให้โทษ มุลเหตุจูงใจของการเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติด คือ ปัญหาทางเศรษฐกิจ ความต้องการทางวัตถุ ต้องการนำเงินไปซื้อยาเสพติดมาเสพ และสภาพแวดล้อมทางสังคม แรงจูงใจหลัก คือ รายได้จากกำไรที่ค้ายาเสพติดที่นำมาใช้จ่ายได้มากขึ้น โดยพัฒนาจากผู้เสพมาเป็นผู้ค้า ยาที่ซื้อขายคือยาบ้าเพราะหาซื้อง่าย ขายคล่องกำไรดี วิธีการซื้อขายคือใช้โทรศัพท์พูดคุยต่อรองราคา กลุ่มลูกค้า คือ เด็กร้านอาหารมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เด็กโรงงาน และเด็กนักเรียน ราคาซื้อขายขึ้นอยู่กับปริมาณการซื้อราคาต้นทุน

ต่อเม็ดประมาณ 85-140 บาท ราคาขายเม็ดละ 220-270 บาท กำไรต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 57 และสูงสุดถึงร้อยละ 220 บาท นำกำไรจากการขายยาบ้าไปเสพยาและใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะในการลำเลียงและหลบหนี ใช้การปลอมตัวและเปลี่ยนสไตส์การแต่งตัวเป็นเทคนิคในการหลบหนีการจับกุม

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2556) การศึกษาเรื่อง “สถานการณ์การค้าและการแพร่ระบาดของข้อมูลยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ถูกกักกันในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน” มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลยาเสพติดเชิงคุณภาพในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เพื่อการทดลองติดตามประเมินผลสถานการณ์การค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน จากข้อมูลเกี่ยวกับคดีของเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเพื่อวิเคราะห์และจัดทำรายงานสถานการณ์การค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ เยาวชนจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 6 แห่ง จำนวน 320 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลการศึกษารูปได้ดังนี้ เด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในลักษณะที่เป็นผู้เสพอย่างเดียว ผู้ค้าอย่างเดียว และทั้งเสพทั้งค้า ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่ามีแนวโน้มเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องทั้งในฐานะผู้เสพและผู้ค้ามากกว่าผู้เสพอย่างเดียว ในขณะที่มีผู้ค้าอย่างเดียวในสัดส่วนร้อยละที่ต่ำกว่ามากเพราะเด็กและเยาวชนที่เริ่มเสพยาเสพติดในระยะเวลาหนึ่งแล้ว จะเปลี่ยนมาเป็นผู้ค้าด้วยเพื่อหาเงินมาเสพยาเสพติด หรือเพื่อให้สามารถซื้อยาเสพติดมาเสพได้

กนิษฐา ไทยกล้า (2556) การศึกษาเรื่องรูปแบบการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดและการได้รับการบำบัดรักษายาเสพติดของผู้ต้องขัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการกระทำความผิด และ/หรือ การกระทำอาชญากรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาและค้าสารเสพติด ศึกษาพฤติกรรมความเสี่ยงที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับสารเสพติด และศึกษารูปแบบการบำบัดรักษายาเสพติดที่ได้รับในขณะจำคุก ประชากรในการวิจัย คือ ผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำ/ทัณฑสถาน/ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ผู้ต้องขังคดีเด็ดขาดคดียาเสพติดทั่วประเทศ 112,773 คน เยาวชนที่กระทำความผิด (ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน) 13,845 คน รวมผู้ต้องขังทั้งสิ้น 126,618 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำ/ทัณฑสถาน/ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำนวน 7 แห่ง ขนาดตัวอย่างคำนวณจากสัดส่วนผู้ที่กระทำความผิด 0.5 กำหนดให้ผลกระทบจากการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 2.5 อัตราการตอบกลับเท่ากับ 1 ผู้ต้องขังตัวอย่าง 238 คน โดยเป็นผู้ต้องขังที่ตัดสินเด็ดขาดคดียาเสพติดทุกราย ในช่วงของการเก็บข้อมูล 15 เมษายน-

14 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบจนครบจำนวนที่ต้องการของแต่ละแห่ง สำหรับการสำรวจเชิงปริมาณ ผู้ต้องขังตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกเรือนจำ/ ทัณฑสถาน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งละ 4 คน รวม 28 คน พยาบาลและหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลบำบัดผู้ต้องขังที่เสพยาเสพติดแห่งละ 1 คน รวม 7 คน ผลการศึกษาพบว่าเครือข่ายการค้ารูปแบบและสถานะของผู้ค้ายาเสพติดเริ่มตั้งแต่การสรรหาสารตั้งต้นการผลิตยาเสพติดที่มีโรงงานอยู่ในเขตประเทศเพื่อนบ้าน การนำเข้ายาเสพติดจากต่างประเทศของผู้ค้ารายสำคัญแล้วกระจายยาเสพติดส่งให้ผู้ค้ารายสำคัญระดับรองลงมาเพื่อทำหน้าที่กระจายยาเสพติดแบบค้าส่งไปยังผู้ค้าปลีก ซึ่งเมื่อรับยาเสพติดมาแล้วจะทำการแบ่งขายให้ผู้เสพแบ่งใช้แบ่งขาย พยายามทำตัวเป็นผู้ค้ารายย่อยที่ได้กำไรจากการแบ่งเสพ รวมถึงผู้ค้ารวมเงินไปซื้อแล้วนำยาเสพติดมาแบ่งกันภายในกลุ่ม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth interview) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary research) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลระดับทุติยภูมิ อันจะนำมาเป็นประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่

1.1 เอกสารทางวิชาการ บทความ วารสาร

1.2 วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย

2. การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (Interview) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ได้แก่ ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในจังหวัดชลบุรี ที่ถูกจับกุมหรือเคยถูกจับกุม และถูกตรวจสอบทรัพย์สิน ยึด/อายัดทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ทั้งหมดจำนวน 13 ราย ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยให้ผู้ให้สัมภาษณ์เล่าเรื่องราวทั้งหมดที่เกี่ยวกับชีวิตของตนเอง ความเป็นมาที่เป็นปัจจัยสาเหตุที่ทำให้ตัดสินใจกระทำความผิดในคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ และผลกระทบที่ได้รับจากการกระทำความผิดในคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ และใช้วิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ด้วยวิธีการสังเกตการณ์ขณะสัมภาษณ์ ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงพฤติกรรมที่เป็นธรรมชาติและมีความเป็นจริง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ (1) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ต้องขังอยู่ที่เรือนจำกลางชลบุรี (2) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ต้องขังอยู่ที่ทัณฑสถานหญิงชลบุรี (3) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ต้องขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษพัทยา และ (4) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ถูกจับกุมในจังหวัดชลบุรี

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญถูกตรวจสอบทรัพย์สิน ยึด/อายัดทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ระหว่างปี พ.ศ. 2557-2558

3. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ความร่วมมือและยินดีให้ข้อมูลสัมภาษณ์

4. ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ทั้งนี้ต้องเห็นสมควรตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ที่ช่วยคัดสรรผู้ต้องขัง

โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญในแต่ละกลุ่มมีจำนวนดังนี้ (1) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ต้องขังอยู่ที่เรือนจำกลางชลบุรี จำนวน 4 ราย (2) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ต้องขังอยู่ที่ทัณฑสถานหญิงชลบุรี จำนวน 4 ราย (3) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ต้องขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษพัทยา จำนวน 4 ราย (4) ผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว จำนวน 1 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีรายละเอียดแบบลึกซึ้ง โดยใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งได้มีการเตรียมชุดของคำถามไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นทิศทางในการถาม และสามารถปรับเปลี่ยนคำถามได้ตามแต่สถานการณ์หรือตอบคำถามที่ได้รับจากผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล กล่าวคือ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended question) ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถแสดงข้อมูลและความคิดเห็นได้เต็มที่

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวคำถามขึ้นเอง มีขั้นตอนในการตรวจสอบคุณภาพแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลมากำหนดแนวคำถาม และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

1. นายไกรเลิศ ดาวเรือง ตำแหน่ง นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการพิเศษ
2. นายจิรายุทธ์ โทวระ ตำแหน่ง นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการ
3. นายเชาวลิต ชูเลื่อน ตำแหน่ง นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการ

โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน สังกัดสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 2
ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการขอหนังสือรับรองจากวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจในการเก็บรวบรวมข้อมูล
การวิจัย
2. ทำหนังสือขออนุญาตเข้าเรือนจำกลางชลบุรี ทัณฑสถานหญิงชลบุรี และเรือนจำ
พิเศษพัทยา โดยขอเบิกตัวผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อสัมภาษณ์เก็บข้อมูลวิจัย
3. ทำหนังสือเชิญผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวมาพบเพื่อสัมภาษณ์เก็บ
ข้อมูลวิจัย
4. ดำเนินการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยตรง (Personal interview หรือ Face to
face interview) และบันทึกคำตอบโดยวิธีการจดคำตอบลงในแบบสัมภาษณ์ โดยก่อนการสัมภาษณ์
ผู้วิจัยได้แสดงตนและชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ให้แก่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทราบโดยตรง

การวิเคราะห์และการตรวจสอบข้อมูล

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการ สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)
2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สรุปความตามประเด็นสำคัญ
3. ผู้วิจัยมีการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล โดยการใช้วิธีแบบสามเส้าด้านข้อมูล (Data
triangulation) กล่าวคือ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลแหล่งเก่าพร้อมกับได้ใช้วิธีการ
สังเกตโดยอาศัยประสบการณ์ในการทำงานของตนเองที่ผ่านมากว่กับการซักถามในขณะที่เก็บ
ข้อมูล ทั้งนี้รวมถึงการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนการสอบถามจาก
เจ้าหน้าที่ภายในเรือนจำเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เหมาะสมและเที่ยงตรง
4. นำเสนอข้อมูลในรูปความเรียงตามวัตถุประสงค์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “สาเหตุและผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้กระทำ ความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี” โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในจังหวัดชลบุรี ที่ถูกจับกุมหรือเคยถูกจับกุม และถูกตรวจสอบทรัพย์สิน ยึด/อายัดทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ทั้งหมดจำนวน 13 ราย ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอ ผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สาเหตุการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด ข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 2 ผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิด คดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สาเหตุการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหา สำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี

จากการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี แบ่งออกเป็น 7 สาเหตุ มีรายละเอียดของผลการศึกษา ดังนี้

1. สาเหตุจากการติดยาเสพติด
2. สาเหตุจากการไม่ได้ประกอบอาชีพ
3. สาเหตุจากปัญหาครอบครัวแตกแยกและบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด
4. สาเหตุจากฐานะยากจน
5. สาเหตุจากความต้องการมีรายได้เพิ่ม
6. สาเหตุจากเพื่อนชักชวนให้ร่วมกระทำ
7. สาเหตุจากพักอาศัยอยู่ในแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด

1. สาเหตุจากการติดยาเสพติด

จากส่วนหนึ่งของการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญส่วนใหญ่ ก่อนที่จะเริ่มเป็นผู้ค้ายาเสพติด จะเริ่มจากการเป็นผู้เสพยาเสพติดมาก่อน จากนั้นจึงผันตัวมาเป็นผู้ค้าตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีสาเหตุหลักมาจากความต้องการในการเสพยาเสพติดที่ต้องเพิ่มปริมาณที่มากขึ้น และเมื่อต้องเพิ่มปริมาณการเสพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องใช้เงินในการซื้อขายเสพติดมากขึ้น เมื่อไม่มีเงินเพียงพอ ทางเลือกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่คือการเลือกที่จะรับจ้างเป็นนายหน้าซื้อขายเสพติดหรือเลือกที่จะจำหน่ายยาบ้า ควบคู่ไปกับการได้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการติดยาเสพติดและผันตัวจากผู้เสพมาเป็นผู้ค้ายาเสพติด จึงเป็นสาเหตุที่เป็นส่วนหนึ่งของการกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ สอดคล้องกับการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ให้ความเห็น ดังนี้

“ตั้งแต่ทดลองเสพยาบ้าแล้ว เกิดมีความต้องการที่จะเสพเพิ่มมากขึ้น แต่เพราะมีรายได้น้อย จึงทำให้เริ่มรับจ้างเดินยอด (รับฝากซื้อขายยา) ครั้งละ 10-20 เม็ด ได้เงินกำไรส่วนต่างครั้งละ 300-500 บาท แล้วก็เอากำไรที่ได้ไปซื้อยาบ้ามาเสพ” (นักโทษชายหนึ่ง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“ตอนแรกเลยที่รู้จักยาบ้า เพราะชอบออกเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน พอได้ทดลองเสพกับเพื่อนครั้งแรก คิดว่าไม่เป็นไร นาน ๆ เข้าเริ่มมีความอยากเสพเอง เลยช่วยเพื่อนขายยาบ้าได้คำตอบแทนเป็นเปอร์เซ็นต์จากการขาย พอเริ่มรู้จักลูกค้ามากขึ้นก็รับยาบ้ามาขายเอง ทำให้มีเงินเหลือพอใช้ในชีวิตประจำวัน” (นักโทษชายสาม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“ต้องเพิ่มจำนวนการเสพขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้ไม่ซื้อมาใช้เพื่อเสพอย่างเดียวแล้ว เพราะไม่สามารถหาเงินมาซื้อขายเสพสนองตอบความต้องการของตัวเองได้ เลยหันมาซื้อไว้เพื่อแบ่งขายให้เพื่อนร่วมงาน เพราะจะได้เอาเงินที่ขายได้ไปซื้อในครั้งต่อไปและได้เสพด้วย” (นักโทษชายเก้า (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“เสพแล้วก็หันมาขาย เพราะเสพจนติดแล้วก็มีความต้องการเสพยาบ้าในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น จึงต้องเริ่มรับยาบ้ามาขายด้วยเพราะจะได้ประหยัดจากการซื้อมาเสพ และได้เงินในส่วนที่เป็นกำไรไว้เพื่อมาหมุนในการซื้อมาขายและเสพในครั้งต่อไป” (นักโทษชายสิบสอง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

2. สาเหตุจากการไม่ได้ประกอบอาชีพ

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญบางรายเริ่มกระทำความผิดเกี่ยวกับคดี ยาเสพติดข้อหาสำคัญ ด้วยสาเหตุจากการว่างงานหรือไม่ได้ประกอบอาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ และทรัพย์สิน โดยที่ไม่ต้องประกอบอาชีพสุจริต ดังจะเห็นได้จากส่วนหนึ่งของบทสัมภาษณ์ ที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญรายหนึ่งซึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพใดเป็นกิจจะลักษณะ ไม่มีรายได้จากการ ประกอบอาชีพสุจริต แต่เมื่อคนเราต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตประจำวัน เลี้ยงดูครอบครัว อีกทั้งยังต้องการมีทรัพย์สินเงินทองแต่ไม่อาจประกอบอาชีพสุจริต เพื่อหารายได้มาจุนเจือ ตนเองได้ ทางเลือกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญจึงเลือกที่จะกระทำความผิดในคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคิดว่าหาได้ไม่ยากจากการจำหน่ายยาเสพติด ดังนั้น การไม่ได้ประกอบอาชีพหรือไม่มีงานทำ จึงเป็นสาเหตุที่เป็นส่วนหนึ่งของการกระทำความผิดคดี ยาเสพติดข้อหาสำคัญ สอดคล้องกับการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังจะเห็นได้จากบท สัมภาษณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ข้อมูลดังนี้

“ตั้งแต่ออกจากโรงงานก็ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร จึงไม่มีเงินที่จะเอามาใช้จ่าย ตนเองก็มีภาระที่ต้องเลี้ยงดูลูก 2 คน และมีภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัว จึงหันมาขายยาบ้า รับยามาครั้งละ 1 ถุง (200 เม็ด) ในราคา 22,000 บาท ตกเม็ดละ 110 บาท เอามาขายเม็ดละ 180-200 บาท ได้กำไร เม็ดหนึ่งเกือบ 100 บาท ก็เอาเงินกำไรในส่วนนี้เอาไว้ใช้จ่าย ซื้อสิ่งของจำเป็นต้องใช้ เงินส่วนหนึ่งก็ เก็บไว้เป็นต้นทุนในการซื้อยามาขายต่อ” (นักโทษหญิงหก (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

3. สาเหตุจากปัญหาครอบครัวแตกแยกและบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

การขาดความอบอุ่นในครอบครัวหรือขาดการดูแลเอาใจใส่ รวมทั้งการที่บุคคล ในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญก้าวเข้าสู่การกระทำ ความผิดในความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ สอดคล้องกับการศึกษาและการเก็บรวบรวม ข้อมูล ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

“พ่อแม่หนูเล็กกันตั้งแต่เด็ก หนูก็อยู่กับยายที่บ้าน จนอายุ 19 ปี มีแฟนและอยู่กินกันนาน 4 ปี มีลูกด้วยกัน 1 คน แฟนเสพยาบ้าและยาไอซ์ หนูก็เริ่มเสพกับเขาด้วย ตอนปี 56 แฟนถูกจับกุม หนูก็มาคบกับแฟนใหม่ เขาก็รับงานวางยาบ้าให้กับนักโทษเรือนจำกลางระยอง หนูก็ไปส่งงาน (ยาบ้า, ยาไอซ์) กับเขาอยู่เสมอ บางครั้งก็ไปส่งเอง” (นักโทษหญิงห้า (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

4. สาเหตุจากฐานะยากจน

ผู้คนจำนวนมากประสบปัญหาความยากจน และคนเหล่านั้นล้วนต้องการชีวิตที่ดี คือชีวิตที่ต้องร่ำรวย มีเงินและทรัพย์สินสมบัติ เพราะถือว่าความร่ำรวยเป็นของดีและต้องการการอวดประชันในเรื่องบริโภคนิยมและวัตถุนิยม ดังนั้นจึงทำให้เกิดความเชื่อว่าจะกลายเป็นวัฒนธรรมว่า คนเราต้องแสวงหาความสุขสบายในชีวิตด้วยการมีทรัพย์สินเงินทองมากมาย มีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่ ๆ มาไว้ในครอบครองให้มากด้วย (โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีล่าสุด) วัฒนธรรมความร่ำรวยทำให้ผู้คนคิดแต่จะสะสมและแสวงหา โดยปรารถนามีรายได้เพิ่มมากขึ้นเพื่อทำให้ตนเองหลุดพ้นจากความยากจน แม้ว่าหนทางและวิธีการในการหารายได้จะผิดกฎหมาย ดังจะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้ความเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ตัดสินใจกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญก็เพราะต้องการความร่ำรวย ดังจะเห็นได้จากความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญรายหนึ่งที่ให้สัมภาษณ์ว่า

“ที่บ้านผมมีหนี้สินเยอะก่อนข้างยากจน พ่อแม่ผมเช่าที่ทำงานอยู่ที่จังหวัดอุดรธานี ผมรับจ้างเป็นเด็กเสิร์ฟอยู่ที่พัทยา มีรายได้วันละ 200-300 บาท เห็นเพื่อนขายยาบ้ามีรายได้ดี ก็อยากทำบ้าง เพราะแค่ทำงานมีรายได้แค่นี้ ทำทั้งชาติก็คงไม่รวย วันแรกที่เริ่มไปส่งยาได้เงินค่าจ้างมา 5,000 บาท แค่อาทิตย์เดียวจำได้ว่าซื้อโทรศัพท์ไอโฟน 5 เลย จากนั้นออกจากงานวิ่งงานรับ-ส่งยาอย่างเดียว เงินที่ได้มาก็ใช้จ่ายและฝากธนาคาร อยากได้อะไร ทีวี เครื่องเสียง รถมอเตอร์ไซด์ ซื้อได้หมด ความเป็นอยู่ดีขึ้นแต่ต้องอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ” (นักโทษชายสิบ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

5. สาเหตุจากความต้องการมีรายได้เพิ่ม

การที่บุคคลตัดสินใจเลือกในสิ่งหรือสถานการณ์ที่ตนต้องการหรือพอใจ ถือว่าเป็นค่านิยมของบุคคล ซึ่งในที่นี้คือความอยากมี อยากได้ เฉพาะบุคคลของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ โดยลงมือกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินเพื่อนำมาตอบสนองความต้องการในการแสวงหาความสุขความสบายทางกายภาพ และด้านวัตถุนิยมของตน โดยจะเห็นได้จากข้อมูลการสัมภาษณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายราย ให้ความเห็นที่ตรงกันว่า ที่ต้องเข้ามากระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญนี้ก็เพราะว่าต้องการเงินรายได้มาตอบสนองความต้องการของตัวเองเพื่อจะได้มีเงินใช้จ่ายอย่างคล่องตัว อยากซื้อของฟุ่มเฟือย อยากมีทรัพย์สินหรืออยากเที่ยวเตร่ก็สามารถทำได้โดยไม่ต้องใช้จ่ายอย่างประหยัดอีกต่อไป โดยคิดว่าการกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญเป็นสิ่งที่หาง่ายหาเงินได้เร็วมีรายได้สูง ไม่เหมือนกับการประกอบอาชีพสุจริตที่ต้องเหนื่อยและต้องคั่งรอนมากจึงจะหาเงินได้แต่ละครั้ง

และชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิมเป็นอย่างมากภายหลังจากมีรายได้จากการกระทำความผิด คดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ซึ่งการมีชีวิตที่หากินโดยสุจริตไปวัน ๆ มันไม่มีความสุขและรายได้ ก็ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย อยากมีบ้านหรืออยากมีรถก็ไม่สามารถทำได้ อยากเที่ยวเตร่กับเพื่อนฝูง หรือเที่ยวกลางคืนก็ไม่สามารถทำได้ ชีวิตไม่เป็นอิสระมีแต่งานกับงาน ดังจะเห็นได้จากความเห็น ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ให้สัมภาษณ์ว่า

“ก่อนถูกจับผมเรียนปริญญาตรีอยู่ที่มหาลัษนุรพาชั้นปีที่ 4 แม่ให้เงินใช้เดือนละประมาณ 6,000 บาท ซึ่งไม่พอกับค่าใช้จ่ายที่ส่วนใหญ่ใช้ไปกับการกินเที่ยวและเสพยา ส่วนแฟนขายเสื้อผ้า อยู่ที่ตลาดนัดแหลมแท่น มีรายได้ไม่แน่นอน จึงอยากมีรายได้เพิ่ม และเริ่มขายยาบ้าในที่สุด โดยเพื่อนที่ติดคุกอยู่ที่นี้ (เรือนจำกลางชลบุรี) แนะนำนักค้ายาเสพติดให้รู้จัก จึงเริ่มขายยาเรื่อยมา โดยไปรับยาเองส่งยาเอง ทำมาประมาณ 1 ปี มีเงินเก็บในธนาคาร ซีอาร์ยู 2 คัน มีเงินใช้จ่าย โดยไม่ต้องพึ่งที่บ้าน” (นักโทษชายสอง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีกสองรายได้ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า

“การค้ายาบ้านั้นเป็นสิ่งที่หาเงินได้ง่ายและเร็ว แตกต่างจากการทำงานโดยสุจริต เคยทำงานมานานแต่รายได้ก็ไม่เพียงพอใช้จ่าย การขายยาบ้าขายง่ายกว่าอาหารตามสั่ง ขอให้ชิมของ เดี่ยวก็มีคนมาขอซื้อ นอนอยู่ที่บ้านเฉย ๆ ก็มีคนโทรมาสั่งซื้อ ไม่ต้องใช้หัวใจในการทำตลาด ใด ๆ ในระหว่างที่ขายรู้สึกว่าคุณชีวิตของดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด มีทรัพย์สิน มีเงินเที่ยว มียาเสพติดตลอด สบายโดยไม่ต้องทำอะไรเลย” (นักโทษหญิงเจ็ด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“ก่อนถูกจับประกอบอาชีพขับรถสามล้อวิ่งวินอยู่ที่อำเภอศรีราชา เช่ารถเจ้าของวินขับ มีรายได้ วันละ 700-1,000 บาท เสียค่าเช่ารถวันละ 300 บาท จึงอยากมีรถเป็นของตนเองเพื่อที่จะได้ ไม่ต้องเสียค่าเช่ารถ ทั้งที่ไม่เคียดแค้นเรื่องเงินแต่หันไปกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหา สำคัญ ก็เนื่องจากอยากได้เงินซื้อรถและมีเงินใช้จ่ายมากกว่านี้ มีเพื่อนมาติดต่อให้ช่วยทำธุรกรรม การโอนเงิน ได้ค่าจ้างเดือนละ 30,000-50,000 บาท จึงตกลงและคิดว่าคงไม่ผิดอะไร ทั้งที่รู้ว่าเป็น เงินจากการซื้อ-ขายยาเสพติด แต่เพราะเป็นงานที่ทำง่าย และมีค่าตอบแทนค่อนข้างสูง จึงร่วมลงมือ กระทำ เงินที่ได้ก็นำไปตอบสนองความต้องการของตนเอง ซื้อรถยนต์ ทรัพย์สินต่าง ๆ ส่วนที่เหลือ ก็ฝากธนาคารและใช้เที่ยวเตร่” (ผู้ต้องหาชายสิบสาม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2559)

จากแนวคิดสาเหตุของการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้กระทำความผิดคดี ยาเสพติดข้อหาสำคัญ มีปัจจัยสาเหตุที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งอาจจะเริ่มจากปัญหาความยากจน ซึ่งความยากจนทุกวันนี้เกิดขึ้นเคียงคู่กับความไร้รายอันล้นเหลือ และนับวันช่องว่างระหว่าง

ความยากจนกับความร่ำรวย จะเพิ่มระยะห่างมากขึ้น อีกทั้งยังเกิดขึ้นในทุกระดับตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน จังหวัด ประเทศ อันจะส่งผลให้เกิดแรงกดดันให้บุคคลต้องแสวงหารายได้และปัจจัยในการดำรงชีวิตเพิ่มเติมมากขึ้น บุคคลจึงมีความต้องการที่จะมีแสวงหาทรัพย์สินเพื่อสร้างฐานะ ความร่ำรวย อีกทั้งในส่วนของคนยากจนจำต้องแสวงหาทรัพย์สินเพื่อผลักดันให้ตนเองยกระดับนำไปสู่ความร่ำรวย แต่จากสถานะเศรษฐกิจในประเทศที่ค่อนข้างมีระยะห่างระหว่างนักธุรกิจและกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ประชาชนผู้เป็นหนี้จึงไม่สามารถที่จะแสวงหาทรัพย์สินโดยสุจริตเพื่อสนองตอบความต้องการของตนเองได้ ส่งผลให้ประชาชนต้องเลือกหนทางที่ผิดกฎหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน จึงสามารถสรุปได้ว่าสาเหตุที่เกิดจากปัญหาความยากจนและความต้องการมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสู่การกระทำผิดในคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ

6. สาเหตุจากเพื่อนชักชวนให้ร่วมกระทำ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า การเข้าสู่กระบวนการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ เริ่มเข้าสู่กระบวนการจากการแนะนำหรือชักจูงของเพื่อนที่เกี่ยวข้องกัน ด้วยการทำงาน รวมถึงเพื่อนและคนใกล้ชิดที่คบหากันตั้งแต่วัยเยาว์ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญรายหนึ่งให้ความเห็นว่า

“เริ่มจากการเสพ โดยการชักนำจากเพื่อนสนิทที่รู้จักกันมาตั้งแต่เด็ก ยอมรับว่าผมติดเพื่อน ที่เริ่มเข้ามาทำอย่างนี้ก็เพราะเพื่อนชักชวน แรก ๆ ก็ไม่กล้าทำกลัวตำรวจจับ แต่เห็นเขาขายตั้งนานไม่เคยถูกจับเลย ถ้าผมไม่ติดเพื่อน ไม่เชื่อเพื่อน ไม่มีความอยากที่จะมีอยากที่จะได้เงิน ก็คงไม่ตกอยู่ในสภาพอย่างที่เป็นอยู่ตอนนี้” (นักโทษชายสี่ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกรายได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกระบวนการกระทำผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญว่าเริ่มเข้ามากระทำผิดจากการชักชวนของเพื่อนรุ่นพี่ที่รู้จักกันขณะทำงานอยู่ที่เดียวกัน ซึ่งได้ให้ข้อมูลว่า

“ครั้งแรกตอนเริ่มเข้าสู่วงการค้ายา ถูกชักชวนโดยพี่ชายของเพื่อนซึ่งเคยทำงานที่โรงงานในนิคมอมตะนครด้วยกัน ก่อนหน้าเคยเสพยาไอซ์กับเพื่อนมาแล้ว ที่ต้องเสพเพราะเที่ยวกลางคืนและต้องทำงานหนักไม่มีเวลาพักผ่อนหลับนอน พอมาเสพกับพี่ของเพื่อนคนนี้ เขาก็ชวนให้รับยาจากเขาไปขายต่อทั้งยาไอซ์และยาบ้า แรก ๆ ก็ครั้งละ 1 ถุง (ยาบ้า 200 เม็ด) เมื่อทำแล้วเห็นว่ารายได้ดีมากกว่าทำงานกินเงินเดือน ทำได้สักพักเก็บเงินได้ก้อนหนึ่งก็เอาเงินไปตัดค่าบัตรเครดิต ต่อมาลาออกจากโรงงาน ก็มาขายยากับเขาเต็มตัวเลยนี่” (นักโทษหญิงแปด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า ปัจจัยการคบเพื่อนและคนใกล้ชิด เป็นมูลเหตุเบื้องต้นของการเริ่มเข้าสู่กระบวนการกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ พบว่า ส่วนใหญ่เริ่มต้นจากการเสพ และเมื่อได้ถูกเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดชักชวนให้ร่วมจำหน่าย จึงได้ตัดสินใจเข้าสู่แวดวงของการกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ สอดคล้องกับการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล

7. สาเหตุจากพักอาศัยอยู่ในแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด

สภาพแวดล้อมในชุมชนที่พักอาศัยก็เป็นอีกปัจจัยสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ก้าวเข้าสู่การกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ สอดคล้องกับการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

“ผมเด็กพ่อกับแม่ ชื่อนี้ชื่อพ่อกับแม่แล้วไม่ต้องห่วง มีขายกันแทบทุกซอย แถวบ้านผมรู้หมดว่า หลังไหนขาย จะซื้อที่ไหน ใครมาหาซื้อ เห็นจนชินตาแต่ไม่เคยคิดที่จะขายแค่เสพออย่างเดียวก็นพอ แต่ไปมาเห็นคนขายไม่เคยถูกจับแถมรวยเอา ๆ ก็อยากเป็นแบบเขาบ้าง แรก ๆ ก็รับยาจากเขามาขาย ให้กลุ่มเพื่อน ๆ นานเข้าความต้องการของมันเยอะ ผมก็หาให้ได้....” (นักโทษชายสิบเอ็ด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญพบว่า ปัจจัยการพักอาศัยอยู่ในแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญก้าวเข้าสู่การกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จากข้อมูลพบว่าปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน ชุมชนก็เป็นปัญหาที่สำคัญที่รัฐบาลต้องเร่งเข้ามาแก้ไขปราบปรามอย่างเร่งด่วน อีกทั้งยังต้องส่งเสริมให้ชุมชนมีแนวทางมาตรการในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน เพื่อให้ชุมชนปลอดยาเสพติด และป้องกันผู้กระทำความผิดรายใหม่ที่จะเกิดขึ้นในชุมชน

ตอนที่ 2 ผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี

จากการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี แบ่งออกเป็น 3 ด้าน มีรายละเอียดของผลการศึกษา ดังนี้

1. ผลกระทบต่อตนเอง
2. ผลกระทบต่อครอบครัว
3. ผลกระทบทางสังคม

1. ผลกระทบต่อตนเอง

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่เริ่มต้นเข้าสู่การกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญด้วยการเสพแล้วติดยาเสพติด จึงผันตัวมาเป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ซึ่งผลกระทบจากการเสพยาเสพติดนั้น ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่รับว่า ตนเองมีความต้องการในการเสพยาเสพติดในปริมาณที่มากขึ้น หากไม่ได้เสพจะมีความรู้สึกกระวนกระวาย หงุดหงิด ส่วนผลกระทบต่อตนเองภายหลังจากถูกจับกุมดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญแล้ว ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกรายให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกันว่า การถูกตัดสินให้ต้องโทษจำคุกและปรับตามกฎหมาย และถูกตรวจยึดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2534 มีผลกระทบต่อตนเองเป็นอย่างมาก อีกทั้งด้านความเป็นอยู่ภายในเรือนจำ สุขภาพร่างกาย ก็เป็นผลกระทบอีกส่วนหนึ่งของการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ดังจะเห็น ได้จากการที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ให้ความเห็น ดังนี้

“ชีวิตก่อนถูกจับกุมตอนอยู่ข้างนอก กับการใช้ชีวิตภายในเรือนจำต่างกันมาก ข้างในคุณนี่แออัดมาก ห้องนอนเล็ก ๆ นอนกัน 60-70 คน อึดอัดมากและยังเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่ออีกเมื่อก่อน โรควัน โรคแพร่ระบาดมากในนี้ มีคนติดกันหลายคน” (นักโทษชายหนึ่ง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“ติดคุกเหมือนตกนรก แรก ๆ เข้ามากินไม่ได้นอนไม่หลับ กินข้าวแต่ละมื้อต้องจำใจกินที่นอนก็เบียดเสียดกัน อยู่ในเรือนจำก็ไม่สบายบ่อยมากเพราะข้างในค่อนข้างสกปรก อยากรับโทษเร็ว ๆ อยากรับกลับไปใช้ชีวิตปกติข้างนอก” (นักโทษชายสาม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“คดีนี้ถูกจับพร้อมยาบ้า 4,000 เม็ด ศาลตัดสินจำคุก 25 ปี ตอนนี้ก็อายุ 35 ปีแล้วกว่าจะได้ออกไปก็คงอายุเกือบ 70 ปี ถึงตอนนั้นจะทำอะไรก็ได้แล้ว เคยคิดไม่อยากจะอยู่แล้ว” (นักโทษหญิงแปด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“การหักดิบเลิกเสพยาทันทีมันทำยาก ถ้าผมไม่ถูกจับและยังอยู่ข้างนอกแล้วถ้าผมอยากเสพยายังไงผมก็จะหามาเสพให้ได้ แต่ในเรือนจำมันทำไม่ได้ ต้องหักดิบเลย ติดคุกแรก ๆ ก็รู้สึกหงุดหงิด อยากรยา กระวนกระวาย แต่ตอนนี้ไม่มีอาการอะไรแล้ว” (นักโทษชายเก้า (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“ก่อนถูกจับตอนอยู่ข้างนอก ผมทั้งเสพและขายยาเสพติดทุกวัน พอถูกจับกุมมันต้องหยุดเสพอัด โนมัตติ อยากรเสพก็หมดทางหายามาเสพ แรก ๆ รู้สึกหงุดหงิดฟุ้งซ่าน เพิ่งรู้ว่าอาการ

ลงแดงเป็นยังไง ซึ่งทุกวันนี้อาการดีขึ้นอยู่ในนี้ไม่มีความรู้สึกอยากเสพแล้ว” (นักโทษชายสิบเอ็ด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“มันไม่คุ้มเลย ได้เงินค่าจ้างจากการวิ่งงาน (ส่งยาบ้า) ครั้งละ 2-3 พันบาท แต่ต้องมาติดคุกตั้ง 3 ปี ถูกจับแล้วก็ต้องออกจากงาน ตอนนี้คิดได้แล้วว่ามันไม่คุ้มกันเลย” (นักโทษชายสิบสอง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกหลายรายได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อตนเองจากการกระทำ ความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญว่าการถูกตรวจสอบ ยึด/อายัดทรัพย์สิน ส่งผลกระทบต่อตนเอง เป็นอย่างมาก เพราะนอกเหนือจากทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดแล้ว ทรัพย์สินบางส่วนที่ได้มาโดยสุจริตก็ถูกยึด/อายัด ไปตรวจสอบด้วย ทำให้ได้รับความเดือดร้อนมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังนี้

“ตอนถูกจับกำลังเรียนปริญญาตรีเหลืออีกปีเดียวก็จบแล้ว แต่พอมายุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแล้วถูกจับติดคุกก็ต้องออกจากการศึกษา แพนที่คบกันก็เลิกไป ทรัพย์สินเงินฝากในธนาคารที่เก็บสะสมมาล้วนกว่าบาทก็ถูกอายัด รถยนต์ของผมและพี่สาวก็ถูกยึด” (นักโทษชายสอง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“ศาลตัดสินจำคุก 6 ปี ปรับ 60,000 บาท ถ้าย้อนเวลาได้ ผมคงไม่เลือกขายยาเสพติด ประกอบอาชีพสุจริตดีกว่า ถึงจะได้เงินไม่มากแต่ถ้าไม่ใช้ฟุ่มเฟือยก็พอเลี้ยงครอบครัวได้ทรัพย์สินเงินทองที่ได้จากการขายยา ก็ถูก ป.ป.ส. ยึดไปหมด ไม่มีโอกาสได้ใช้” (สัมภาษณ์นักโทษชายสี่ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“คิดอยู่หลายครั้งว่าจะพอแล้วเลิกแล้วกับการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด แต่ก็เพราะอยากได้เงินอยากรวยทำให้ไม่เลิก สุดท้ายก็ถูกจับติดคุกก็แก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว ทรัพย์สินที่มีเก็บไว้ก็ถูกยึดไปหมด ทรัพย์สินบางอย่างทำงานซื่อมาก็ถูกตรวจยึดไปด้วย หหมดตัวเลขจริง ๆ” (นักโทษหญิงห้า (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“ผลกระทบต่อที่ได้รับจากการกระทำผิดครั้งนี้คือ ทรัพย์สินเงินทองที่เรามีอยู่ถูกยึดไปหมด รู้สึกเสียดายแต่ก็ไม่มีเอกสารที่จะชี้แจงว่าของบางอย่างเราได้มาจากการทำงาน เพราะขึ้นชื่อว่าขายยาเสพติด เขาก็คงคิดว่าทรัพย์สินที่เรามีมาจากการขายยาทั้งหมดด้วย” (นักโทษหญิงหก (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“มันกระทบไปหมดทุกด้าน ต้องมาติดคุก จากที่ไม่ต้องมาเจอสภาพแบบนี้ เงินทองทรัพย์สินอื่น ๆ ที่หามาได้ ก็ถูกยึดไปหมด และยังมีเงินที่เก็บสะสมจากการทำงานที่ฝากไว้ใน

ธนาคารก็ถูกอายัดไปด้วย พันโทฯ ไปก็ไม่มีอะไรติดตัว จะไปหางานสุจริตทำก็คงหายาก” (นักโทษหญิงเจ็ด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“ผมถูกตัดสินจำคุก 7 ปี 6 เดือน ทรัพย์สินที่เก็บสะสมมาก็ถูกตำรวจยึดหมด ตั้งแต่เงินในบัญชี ประมาณ 500,000 บาท เงินสด 80,000 บาท ทองรูปพรรณ รถยนต์ ไม่คิดว่าสิ่งที่เราทำสะสมมาทั้งหมด ต้องมาพังเพราะการถูกจับเพียงครั้งเดียว” (นักโทษชายสิบ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“มันเสียโอกาสในการทำมาหากิน จากที่เคยมีรายได้จากการให้เช่ารถ พอถูกจับและถูกยึดทรัพย์สินยึดรถไปตรวจสอบก็ไม่มียาได้ในส่วนนั้น ภาระหนี้สินที่นำมาลงทุนก็ต้องรับผิดชอบ ถ้าไม่ยอมได้เงิน อยากรวย ก็คงไม่ต้องวุ่นวายอยู่แบบนี้ การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้เงินเร็ว และได้มาง่ายก็จริง แต่พอถูกจับแล้วเขาก็ตามไปยึดหมด ข้าวของที่เรามีมาก่อนก็ถูกยึดไปด้วย สุดท้ายก็ไม่มีอะไรเหลือ” (ผู้ต้องหาชายสิบสาม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2559)

2. ผลกระทบต่อครอบครัว

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีอายุระหว่าง 22-47 ปี ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ระหว่างการทำงานและมีครอบครัวที่ต้องดูแลรับผิดชอบ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนมากเป็นผู้นำครอบครัวในการหารายได้มาจุนเจือเลี้ยงดูครอบครัว ซึ่งภายหลังจากผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ถูกจับกุมดำเนินคดี ผลกระทบหนึ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ บุคคลในครอบครัวถูกตรวจสอบทรัพย์สินเช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และครอบครัวประสบปัญหาขาดผู้ดูแลอุปการะครอบครัว ไม่มีรายได้ในการใช้จ่าย ภาระต่าง ๆ ในครอบครัวก็จะตกหนักไปสู่บุคคลภายในบ้าน และอาจส่งผลให้บุคคลในครอบครัวได้รับโทษจากการกระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญด้วย ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ให้ความเห็น ดังนี้

“ผมถูกจับก็ต้องออกจากงาน ครอบครัวก็ได้ผลกระทบไปด้วย ขาดคนหารายได้ให้ครอบครัว เงินที่เก็บสะสมไว้ก็ถูกยึดไปหมด เมียผมก็หนีไปอีกภาระอื่น ๆ ก็ต้องไปตกที่น้องสาว” (นักโทษชายหนึ่ง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“พอผมโดนจับที่บ้านก็ได้รับผลกระทบไปด้วย พี่สาวผมไม่เกี่ยวข้องก็ต้องมาถูกยึดรถยนต์ไปตรวจสอบด้วยว่าเกี่ยวข้องกับการทำผิดของผมหรือเปล่า ลำบากกันไปหมดทำให้ครอบครัวเดือดร้อนไปด้วย” (นักโทษชายสอง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“ตั้งแต่ผมติดคุก ที่บ้านก็เหลือแค่เมียที่ต้องทำงานหาเลี้ยงลูก 2 คน ทรัพย์สินที่มีเก็บไว้ตอนนี้ก็ไม่เหลือแล้ว ผมมาอยู่ในนี้ครอบครัวเดือดร้อนมาก” (นักโทษชายสาม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“ชายยามันทำให้ครอบครัวเดือดร้อนมากจริง ๆ ก่อนหน้าที่ผมจะถูกจับ ตำรวจเอาหมายค้น ไปค้นที่บ้าน พบยาบ้าที่ผมซ่อนไว้ 5 ถุง (1,000 เม็ด) วันนั้นผมวิ่งหนีไปได้ แต่แม่กับเมียที่อยู่ที่บ้านก็ต้องถูกจับข้อหาร่วมกันครอบครองยาบ้าไปแทน ส่วนผมถูกออกหมายจับ” (นักโทษชายสี่ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“พ่อแม่หนูอยู่ต่างจังหวัด เมื่อก่อนส่งเงินให้เขาใช้เป็นประจำ แต่พอถูกจับแล้วก็ไม่เหลืออะไรจะให้เขา แลผมยังต้องเสียเวลาไปเยี่ยมเราอีก” (นักโทษหญิงห้า (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“ขาดคนดูแลลูก พอถูกจับก็ต้องให้แม่ดูแล ตอนนี้ก็ไม่มีเงินจะส่งเสียให้เขาเรียนและก็ไม่อยากให้เขาเอาเป็นแบบอย่างในอนาคต” (นักโทษหญิงหก (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“แม่ก็ต้องมาลำบาก แทนที่จะได้ช่วยเขาทำงาน กลับกลายเป็นเขาจะต้องมาเยี่ยมเรา แทนจะทุกอาทิตย์ กว่าจะได้ออกไปก็อีกหลายปี ถึงตอนนั้นพวกเขาก็แก่กันแล้วใครจะมาดูแล” (นักโทษหญิงเจ็ด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“ทรัพย์สินภายในบ้าน รถยนต์ เงินสด เงินฝากธนาคาร ทุกอย่างถูกยึดไปหมด ทั้งที่เป็นของเราและเป็นของคนในบ้าน ครอบครัวลำบากมากต้องไปเสียเวลาในการหาเอกสารไปแสดงว่าเป็นของพวกเขาเอง ไม่ใช่ได้มาจากการขายยาของเรา” (นักโทษหญิงแปด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“วันที่ผมถูกจับ ตำรวจเข้าไปขยาดยึดทรัพย์สินผมที่บ้าน ซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดในส่วนนั้นก็มีเงินของพ่อแม่จำนวน 500,000 บาท ที่อยู่ในห้องนอนเขาถูกยึดไปด้วย ผมบอกว่าเงินไม่ใช่ของผมเป็นของพ่อแม่ แต่เขาบอกว่าจะยึดไปตรวจสอบก่อน ทำให้พ่อแม่ผมเดือดร้อนไปด้วยเพราะจะเอาเงินก้อนนั้นไปใช้หนี้” (นักโทษชายเก้า (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“ผลกระทบกับครอบครัวที่เห็นได้ชัดเลยคือ รถยนต์ที่ซื้อเป็นชื่อเมียก็มาโดนยึด ทั้งที่ยังผ่อนไม่หมด ตอนนี้ไฟแนนท์ก็ฟ้องเรียกค่าเสียหายกับเมีย เป็นคดีที่ต้องไปขึ้นศาลอีก” (นักโทษชายสิบ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“ผมเปิดร้านขายอะไหล่แต่งรถมอเตอร์ไซด์ พอถูกจับครอบครัวผมก็ได้รับผลกระทบไปด้วย ร้านก็ถูกปิดวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ถูกยึดไปหมด ทรัพย์สินที่มีมาก่อนขายยา ก็ถูกยึดไปด้วย ไม่เหลือต้นทุนให้ครอบครัวประกอบอาชีพอีกเลย” (นักโทษชายสิบเอ็ด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“ถ้าผมเชื่อแม่ตั้งแต่แรกก็คงไม่ต้องทำให้ครอบครัวเดือดร้อนไปด้วย ถึงตอนนี้คิดได้ก็สายไปแล้ว ถ้าไม่ติดเพื่อนไม่เชื่อเพื่อน ครอบครัวก็คงไม่ต้องเดือดร้อนไม่ต้องมาเสียเงินเสียเวลาเพราะผม” (นักโทษชายสิบสอง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“ต้องใช้เงินในการจ้างนายมาต่อสู้อู่ระหว่างรอศาลตัดสิน ซึ่งผมไม่มีทรัพย์สินอะไรแล้วก็ต้องไปเอาเงินจากพี่ ๆ มาเป็นค่าใช้จ่าย เดือดร้อนเขาไปด้วย” (ผู้ต้องหาชายสิบสาม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2559)

3. ผลกระทบทางสังคม

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญมานาน 1-5 ปี บางส่วนประกอบอาชีพสุจริตควบคู่ไปด้วยกับการกระทำความผิด แต่ภายหลังเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดแล้วส่วนใหญ่ก็ไม่ทำงานเป็นกิจจะลักษณะ ผลกระทบทางสังคมต่อตนเองที่ได้รับ คือ ทำให้บทบาทของตนเองในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมแคบลง แต่กลับมีกลุ่มเครือข่ายในการร่วมกระทำความผิดมากขึ้น อีกทั้งไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ต้องคอยหลบ ๆ ซ่อน เพื่อป้องกันตนเองมิให้ถูกจับกุมใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยไม่ปกติเหมือนบุคคลทั่วไป และผลกระทบทางอ้อมที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคิดว่าจะได้รับจากสังคม คือ บุคคลในสังคมจะมองว่าครอบครัวของตนเองเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ไม่มีใครอยากคบหาสมาคมด้วย ทำให้ครอบครัวเสื่อมเสียชื่อเสียงไปด้วย และหากภายหลังตนเองพ้นโทษ จะได้รับการยอมรับจากบุคคลในสังคมมากขึ้นเพียงใด จะสามารถหางานสุจริตทำได้หรือไม่ ซึ่งหากได้รับความกดดันมาก ๆ จากสังคม ก็อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีกได้ ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่ให้ความเห็น ดังนี้

“สิ่งแรกเลยที่ผมได้รับจากสังคม หลังจากที่ผมเริ่มเกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็คือ ผมต้องคอยระมัดระวังตัว จะไปไหนมาไหนก็กลัวถูกตำรวจจับ ต้องคอยระวังตัวตลอด” (นักโทษชายหนึ่ง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“สิ่งที่ผมได้รับจากสังคมในการกระทำความผิดครั้งนี้ คือ สังคมของผมเปลี่ยน จากการใช้ชีวิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย กลับต้องมาติดคุก และหากผมพ้นโทษออกไปและได้เรียนต่อจนจบ ก็คงหางานทำได้ยากเพราะคงไม่มีที่ไหนอยากรับคนที่เคยมีประวัติติดคุกเข้าทำงาน” (นักโทษชายสอง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“ต้องคอยระวังตัวตลอด เพื่อไม่ให้ใครรู้ว่าเราเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จะไปคบไปยุ่งกับใครก็กังวลตลอดว่าเขาเป็นสายตำรวจหรือเปล่า มันระแวงไปหมด ผมเลยไม่ค่อยไปยุ่งสูงส่งกับ

ใครนอกจากกลุ่มที่ซื้อ-ขายยาด้วยกัน” (นักโทษชายสาม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“ก่อนถูกจับ คนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดก็ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมอยู่แล้ว ยิ่งถ้าโดนจับแล้วหากพ้นโทษกลับไปอยู่บ้านสังคมก็ต้องมองเราเลวอยู่ดี ก็คงไม่ได้รับการยอมรับเพราะประวัติเราไม่ดีแล้ว” (นักโทษชายสี่ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2559)

“อย่างแรกเลยที่ได้รับ คนในสังคมก็คงจะมองว่าคนที่เคยติดคุกเป็นคนไม่ดี ถึงแม้เราจะคิดได้แล้วและจะกลับตัวแล้วแต่คนในสังคมจะยอมรับเราได้มากแค่ไหน ถ้าจะไปหางานทำเขาจะรับเราหรือเปล่า ถ้ารู้ว่าเราเคยติดคุกเพราะขายยา” (นักโทษหญิงห้า (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“มันน่าอายเมื่อถูกจับก็คงมีแต่คนมาสมน้ำหน้า และทำให้คนในครอบครัวถูกใคร ๆ มองว่าไม่ดีกับเราไปด้วย ทำให้คนในครอบครัวเสียชื่อไปด้วย” (นักโทษหญิงหก (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“ตอนนี้คงยังไม่ได้รับผลกระทบอะไรจากสังคมชัดเจน นอกเหนือจากการถูกลงโทษจำคุก แต่ถ้าพ้นโทษไปแล้วก็อาจจะหางานทำลำบาก ไม่มีใครอยากจะรับคนที่เคยมีประวัติไม่ดีเข้าทำงาน” (นักโทษหญิงเจ็ด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“คนในสังคมคงไม่มีใครอยากคบหาสมาคมกับคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพราะว่าเขามองเราว่าไม่ดีแล้ว เป็นที่น่ารังเกียจของสังคม” (นักโทษหญิงแปด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 10 พฤษภาคม 2559)

“สิ่งที่สังคมให้กับผมก็คือสภาพความเป็นอยู่ทุกวันนี้ ผมทำผิดก็ต้องได้รับโทษจากสังคม ต้องติดคุก ซึ่งก็เป็นการชดใช้โทษแล้ว แต่หากผมได้รับการปล่อยตัวแล้วสังคมจะยอมรับและให้อภัยผมหรือเปล่า” (นักโทษชายเก้า (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“มันใช้ชีวิตแบบเดิมไม่ได้ จากที่เคยไปไหนมาไหนได้ตามปกติ แต่พอเริ่มทำยา มันเริ่มกังวลว่าจะถูกจับวันไหน จะทำยังไงถ้าให้ออกไปข้างนอกแล้วจะไม่ถูกจับ” (นักโทษชายสิบ (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“สิ่งแรกครอบครัวผมไม่เคยมีใครเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีผมนี่แหละคนเดียวที่ถูกจับคดียาเสพติด เลยทำให้พวกเขาถูกมองว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วย....อีกอย่างผมคิดว่าจะไม่ได้รับการให้อภัยจากสังคม จะมีโอกาสหางานทำได้ไหมซึ่งถ้าถูกกดดันมาก ๆ ตกงานไม่มีรายได้ ก็อาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้กลับไปกระทำความผิดได้อีก” (นักโทษชายสิบเอ็ด (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“สังคมนั้นแคบลงอยู่แต่กับเพื่อนที่ขายยาด้วยกัน คนอื่นที่รู้ว่าผมทำยาก็ไม่ค่อยมีใคร มาคบหาสมาคมกับเรานอกจากพวกลูกค้าที่ติดต่อซื้อและเสพยา อีกอย่างต้องคอยระวังตัวตลอด ทั้งตำรวจทั้งกลุ่มที่เราซื้อขายยาเสพติดด้วย เพราะถ้าผลประโยชน์ไม่ลงตัวมันก็หักหลังเราได้” (นักโทษชายสิบสอง (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 11 พฤษภาคม 2559)

“คงไม่ใช่แค่ผมคนเดียวที่สังคมไม่ยอมรับ ครอบครัวผมก็กระทบไปด้วย สังคมคงเหมา ว่าคนในครอบครัวผมไม่ห้ามปรามหรืออาจร่วมทำผิดด้วย ทั้งที่พวกเขาไม่รู้เรื่อง คงไม่มีใครอยากยุ่งเกี่ยวกับครอบครัวของคนที่ถูกจับในคดียาเสพติด” (นักโทษชายสิบสาม (นามสมมุติ), สัมภาษณ์, 13 พฤษภาคม 2559)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สาเหตุและผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสาเหตุการเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในจังหวัดชลบุรี ที่ถูกจับกุมหรือเคยถูกจับกุมและถูกตรวจสอบทรัพย์สิน ยึด/อายัดทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้มาสรุปเป็นประเด็นเพื่อให้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ และตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลแบบสามเส้า

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 จากการสัมภาษณ์ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ เกี่ยวกับสาเหตุของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ตัดสินใจกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญนั้น เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านต่าง ๆ อาทิ ปัญหาส่วนบุคคล ปัญหาด้านครอบครัว และปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาเหล่านี้ได้ส่งผลให้เกิดเป็นปัจจัยสาเหตุที่ผลักดันให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ เข้าสู่วงจรการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ โดยแบ่งออกเป็นปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ สาเหตุการติดยาเสพติดและมีความต้องการเสพยาเสพติด ในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น สาเหตุจากปัญหาครอบครัวเนื่องจากการขาดความอบอุ่นขาดการดูแลเอาใจใส่หรือการที่มีบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด สาเหตุจากฐานะยากจนจึงอยากมีสภาพความเป็นอยู่และสภาพชีวิตที่ดีขึ้น สาเหตุจากการไม่ได้ประกอบอาชีพทำให้ไม่มีรายได้มาจุนเจือตนเองและเลี้ยงดูครอบครัว และสาเหตุจากความต้องการมีรายได้เพิ่มเพื่อนำเงินมาใช้จ่ายได้อย่างพุ่มพุย โดยที่ไม่ต้องหาเงินจากการทำงาน สาเหตุเหล่านี้ส่งผลให้ผู้กระทำความผิด

เกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญลงมือกระทำความผิดเพื่อให้ได้มาซึ่ง เงิน ทรัพย์สิน และยาเสพติด เพื่อจะนำมาตอบสนองความต้องการในการเสพความสุขของตนเองทั้งทางด้านกายภาพ และทาง วัตถุนิยม

2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ สาเหตุจากเพื่อนชักชวนให้ร่วมกระทำ จึงเข้าสู่กระบวนการ กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญจากคำแนะนำหรือจากการชักจูงของเพื่อนที่คบหา กันมานานหรือจากเพื่อนที่ใกล้ชิดจากการทำงาน และสาเหตุจากการพักอาศัยอยู่ในแหล่ง แพร่ระบาดของยาเสพติด โดยสภาพแวดล้อมภายในชุมชนที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน ส่งผลให้เกิดค่านิยมในการลอกเลียนแบบและเป็นสาเหตุที่เป็นแรงจูงใจ ทำให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญก้าวเข้าสู่การกระทำความผิด ได้อย่าง ง่ายดายตาม ปัจจัยสาเหตุที่ทำให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ตัดสินใจเข้าสู่การ กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากปัจจัยร่วมทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก โดยมีรายได้หรือค่าตอบแทน คือ “เงิน” เป็นแรงดึงดูดและเป็นเป้าหมายหลัก ซึ่งผู้กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญคิดว่าตนเองสามารถหาเงินได้เป็นจำนวน มาก และสามารถ ได้เงินมาโดยง่าย จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ

ส่วนที่ 2 จากการสัมภาษณ์ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ เกี่ยวกับ ผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญทุกรายได้รับ ผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญหลาย ๆ ด้าน แยกเป็น ผลกระทบด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ผลกระทบต่อตนเอง

จากการที่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ล้มละทิ้งกระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดนั้น จำต้องดำเนินชีวิตอย่างไม่เป็นปกติต่างจากการใช้ชีวิตแบบเดิม คือ ต้องคอย ระวังตัวระวังตนเองเพื่อไม่ให้ถูกตำรวจจับกุมอยู่ตลอดเวลา และยังคงคอยระวังตัวจากกลุ่มเครือข่าย นักค้ายาเสพติดที่อาจจะมีการหักหลังกัน ทำให้การใช้ชีวิตประจำวันแบบผู้คนปกติขาดหายไป ต่อมาเมื่อถูกจับกุมดำเนินเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญแล้ว การถูกลงโทษจำคุกและให้ชำระ ค่าปรับเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้องรับสภาพการใช้ชีวิตอยู่ภายในเรือนจำที่ทั้งสภาพความเป็นอยู่ แออัดและสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยทั้งโรคติดต่อแพร่ระบาด สุขภาพร่างกายทรุดโทรม และ จากที่เคยมีพฤติกรรมกระเสพยาเสพติดอยู่เป็นประจำ ก็ต้องเลิกเสพยาเสพติดโดยฉับพลันทำให้เกิด อาการข้างเคียงที่เรียกว่า “ลงแดง” คือมีความรู้สึกทรมานทรมาย หงุดหงิด กระวนกระวาย และสิ่งให้ผู้ให้ ข้อมูลสำคัญทุกรายให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกันว่า การถูกตรวจยึดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติ

มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ส่งผลกระทบต่อตนเองเป็นอย่างมาก

2. ผลกระทบต่อครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนมากมีภาระในการอุปการะเลี้ยงดูครอบครัว ซึ่งภายหลังจากผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ถูกจับกุมดำเนินคดีแล้วครอบครัวก็เป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับผลกระทบไปด้วย บางรายครอบครัวแตกแยกหลังถูกจับกุมดำเนินคดี บางรายมีบุตรก็ต้องขาดคนคอยอุปการะเลี้ยงดู ภาระต่าง ๆ จึงต้องตกไปอยู่กับคนในครอบครัวที่เหลืออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกเหนือจากคนในครอบครัวจะได้รับความเดือนร้อนจากการขาดหายไปของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญแล้ว คนในครอบครัวบางส่วนยังต้องมาถูกตรวจสอบทรัพย์สิน ถูกยึด/อายัดทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ไปพร้อมกับตัวผู้กระทำความผิดด้วย และยังมีครอบครัวบางรายถึงขั้นต้องมีคนในครอบครัวได้รับโทษทางอาญาเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งเกิดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญของตัวผู้กระทำความผิดไปอีกด้วย

3. ผลกระทบทางสังคม

จากพฤติกรรมกรรมการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ผลกระทบทางสังคมที่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญได้รับ คือ บทบาทในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเปลี่ยนแปลงไป จากที่เคยมีเพื่อนพ้องน้องพี่มากมาย แต่เมื่อได้เข้าสู่วงการยาเสพติดแล้ว สังคมก็ต้องเปลี่ยนไป จะคบหากันก็แต่กลุ่มเครือข่ายในการร่วมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยไม่ปกติเหมือนบุคคลทั่วไป และผลกระทบต่อไปที่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญคิดว่าจะได้รับจากสังคม คือบุคคลในสังคมจะคิดเหมารวมว่าคนในครอบครัวของเขานั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไปด้วย และทำให้ไม่มีใครอยากคบหาสมาคมด้วย ทำให้ครอบครัวเสื่อมเสียชื่อเสียงและถูกมองว่าไม่ดีไปทั้งหมด ส่วนในอนาคตหากพ้นโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญส่วนใหญ่กังวลว่าจะไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลในสังคมและจะไม่ได้รับโอกาสในการหางานสุจริตทำ

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า สาเหตุของการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี ประกอบไปด้วยปัจจัยสาเหตุทั้งจากปัจจัยภายในและจากปัจจัยภายนอกของผู้กระทำความผิด โดยสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายใน ได้แก่ (1) สาเหตุจากการติดยาเสพติด (2) สาเหตุจากการไม่ได้ประกอบอาชีพ (3) สาเหตุจากปัญหา

ครอบครัวแตกแยกและบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (4) สาเหตุจากฐานะยากจน (5) สาเหตุจากความต้องการมีรายได้เพิ่ม ส่วนสาเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ (6) สาเหตุจากเพื่อนชักชวนให้ร่วมกระทำ และ (7) สาเหตุจากการพักอาศัยอยู่ในแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด และพบว่าผลกระทบจากการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้กระทำความคิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี ที่ผู้กระทำความคิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญได้รับนั้น มีทั้งผลกระทบต่อตนเอง ผลกระทบต่อครอบครัว และผลกระทบทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2553) บทความเรื่อง สาเหตุการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติด และ บทความเรื่อง ผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (2553) และสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญคณิต สุริยะมณี และ อุณิษา เลิศโตมรสกุล (2553) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดียาเสพติด: กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลพิเศษ จำนวน 800 ราย พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดร้ายแรงและมีโทษสูง ได้แก่ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก คือ ปัจจัยในระดับบุคคล ปัจจัยทางด้านความกดดันในเรื่องรายได้ ปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดหรือเครือข่ายในการกระทำผิด ปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด และปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคม ในความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า การเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำความคิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญนั้น ประกอบไปด้วยปัจจัยสาเหตุที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป้าหมายของการกระทำความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้กระทำความคิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญก็เพื่อให้ได้มาซึ่ง เงิน หรือทรัพย์สิน ซึ่งถือได้ว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ อีกทั้งความต้องการทางกายภาพความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต ก็ส่งผลให้ผู้กระทำความคิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญกล้าเสี่ยงที่จะเข้าไปกระทำผิดกฎหมาย เพื่อให้ได้มาในสิ่งซึ่งที่ตนเองต้องการโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดตามมาจากการเข้าสู่วงจรการกระทำความคิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง สาเหตุและผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้กระทำความคิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี พบว่าสาเหตุของการกระทำความคิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ของผู้กระทำความคิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี คือ ปัจจัยสาเหตุ อันได้แก่ (1) สาเหตุจากการติดยาเสพติด (2) สาเหตุจากการไม่ได้ประกอบอาชีพ

(3) สาเหตุจากปัญหาครอบครัวแตกแยกและบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (4) สาเหตุจากฐานะยากจน (5) สาเหตุจากความต้องการมีรายได้เพิ่ม (6) สาเหตุจากเพื่อนชักชวนให้ร่วมกระทำ และ (7) สาเหตุจากการพักอาศัยอยู่ในแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด และพบว่าผู้กระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี ได้รับผลกระทบจากการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ทั้งทางด้านผลกระทบต่อตนเอง ผลกระทบต่อครอบครัว และผลกระทบทางสังคม จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ เกิดจากสภาพปัญหาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านปัญหาส่วนบุคคล ปัญหาทางสังคม และปัญหาทางด้าน เศรษฐกิจ ดังนั้นเสนอให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนและชุมชน ร่วมกันบูรณาการร่วมในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2. ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบจากการเกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดี ยาเสพติดข้อหาสำคัญมีมากมายหลายด้าน ซึ่งนอกเหนือจากการบังคับใช้กฎหมายต่อผู้กระทำ ความผิดแล้ว การช่วยเหลือดูแลผู้ที่เคยกระทำ ความผิดก็เป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นเสนอให้รัฐบาลควรมี การส่งเสริมและให้โอกาสผู้กระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญที่พ้นโทษ โดยการ จัดเตรียมอาชีพไว้รองรับให้เพียงพอและพร้อมสำหรับการสนับสนุนการประกอบอาชีพส่วนตัว ของผู้ที่พ้นโทษด้วย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ผลการศึกษาพบว่า การกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ มีแนวโน้ม และปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยงานอื่น ๆ ร่วมประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย โทษทาง กฎหมาย และผลกระทบจากการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้เข้าถึงประชาชนในทุกระดับเพื่อเป็นการ ป้องปรามการเกิดผู้กระทำ ความผิดคดียาเสพติดรายใหม่

2. ผลการศึกษาพบว่า ผู้กระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญและครอบครัว ได้รับผลกระทบจากการถูกยึด/อายัดทรัพย์สิน ของบุคคลในครอบครัวเพื่อนำไปตรวจสอบว่า เกี่ยวข้องกับการ ได้มาจากการกระทำ ความผิดของผู้กระทำผิดด้วยหรือไม่ ดังนั้นเสนอให้หน่วยงาน ที่ดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย ควรมีการรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบรายละเอียดทรัพย์สิน เบื้องต้นก่อนว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำ ความผิดหรือไม่ ก่อนดำเนินการยึด/อายัดไป ตรวจสอบ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของหน่วยงานของรัฐและชุมชน
2. ควรมีการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาการหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำในคดีข้อหา เกี่ยวกับยาเสพติดที่มีโทษร้ายแรง

บรรณานุกรม

- กนิษฐา ไทยกกล้า. (2556). การศึกษาเรื่องรูปแบบการกระทำความคิดที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดและการได้รับการบำบัดรักษายาเสพติดของผู้ต้องขัง. เข้าถึงได้จาก <http://www.sri.cmu.ac.th/~srilocal/drugs/research.php?page=2>
- กระทรวงยุติธรรม. (2554). พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พุทธศักราช 2519. เข้าถึงได้จาก http://www.law.moi.go.th/pdf/ebook_010.pdf
- กระทรวงยุติธรรม. (2554). พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พุทธศักราช 2534. เข้าถึงได้จาก http://www.law.moi.go.th/pdf/ebook_010.pdf
- กระทรวงยุติธรรม. (2554). พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522. เข้าถึงได้จาก <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%C207/%C207-20-9999-update.pdf>
- จำเนียร ชุนหโสภาค และคณะ. (2550). การศึกษาเรื่องปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด. เข้าถึงได้จาก http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/cited_search.php?TextSearch
- ชาญคณิต สุริยะมณี และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2553). การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดียาเสพติด: กรณีศึกษาผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและต้องดูแลเป็นพิเศษ. กรุงเทพฯ: จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.
- ตำรวจภูธรภาค 2. (2558). รายงานผลการปราบปรามยาเสพติด. ใน การประชุมรายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปี “รายงานผลการปราบปรามคดียาเสพติด” (หน้า 6-7). ชลบุรี: ตำรวจภูธรภาค 2.
- ทวีป อุ่นาพ. (2554). การศึกษาเรื่องการทำความคิดกฎหมายยาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก. เข้าถึงได้จาก <http://e-article.plu.ac.th/index.php/2554/18-pp/283-2014-02-10-04-14-37>
- นักโทษชายเก้า (นามสมมุติ). (2559, 11 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- นักโทษชายสอง (นามสมมุติ). (2559, 3 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- นักโทษชายสาม (นามสมมุติ). (2559, 3 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- นักโทษชายสี่ (นามสมมุติ). (2559, 3 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- นักโทษชายสิบ (นามสมมุติ). (2559, 11 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- นักโทษชายสิบสอง (นามสมมุติ). (2559, 11 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.

- นักโทษชายสิบเอ็ด (นามสมมุติ). (2559, 11 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- นักโทษชายหนึ่ง (นามสมมุติ). (2559, 3 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- นักโทษหญิงเจ็ด (นามสมมุติ). (2559, 10 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- นักโทษหญิงแปด (นามสมมุติ). (2559, 10 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- นักโทษหญิงหก (นามสมมุติ). (2559, 10 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- นักโทษหญิงห้า (นามสมมุติ). (2559, 10 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- ผู้ต้องหาชายสิบสาม (นามสมมุติ). (2559, 13 พฤษภาคม). สัมภาษณ์.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9. (2545). *แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด*. เข้าถึงได้จาก https://www.m-society.go.th/ewt_news.php?nid=2241
- พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545. (2545, 27 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 1-18.
- พิรศักดิ์ วงศ์ธนเวทย์. (2554). *การศึกษาเรื่องการกระทำความผิดฐานคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติด: กรณีศึกษาผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดสุโขทัย*. ส่วนวิชาการด้านยาเสพติด, สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. เข้าถึงได้จาก https://nctc.oncb.go.th/more_news.php?cid=50
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2551). *การศึกษาเรื่องรูปแบบและวิธีการค้ายาเสพติดรายย่อยในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. เข้าถึงได้จาก https://nctc.oncb.go.th/research_view.php?research_id=407
- รังสิณา แม่นนิล. (2554). *การศึกษาเรื่องราวชีวิตของเยาวชนผู้ค้ายาเสพติด: มุมเหตุจูงใจของการเข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดและวิธีการค้ายาเสพติด*. เข้าถึงได้จาก https://nctc.oncb.go.th/research_view.php?research_id=452
- ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2553). *ผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด*. เข้าถึงได้จาก http://nctc.oncb.go.th/new/index.php?option=com_content&view=article&id
- ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2549). *พฤติกรรมกรรมการเสพยาเสพติด. วารสารสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด*, 22-23.

ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2553).

สาเหตุการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด. เข้าถึงได้จาก <http://nctc.oncb.go.th/new/index.php?option=com>

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2556). การศึกษาเรื่องสถานการณ์การค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ถูกกักกันในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน. เข้าถึงได้จาก http://www.cusri.chula.ac.th/?page_id=329&paged=3

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (2546). ยาเสพติดให้โทษ. เข้าถึงได้จาก <http://webnotes.fda.moph.go.th/consumer/csmb/csmb2548.nsf/opendocument>

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2558). รายงานผลการปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2558. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2559). แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2559. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 2. (2558). รายงานผลการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติด ในพื้นที่ภาค 2 ปี 2558. ใน การประชุมติดตามผลการดำเนินงาน “รายงานผลการดำเนินงานปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ปี 2558” (หน้า 4-5). ชลบุรี: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดชลบุรี. เข้าถึงจาก <http://www.chonburi.go.th/Portals/0/1.1>

ภาคผนวก

แนวคำถามภาษา

คำถามวิจัยเชิงคุณภาพสำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อศึกษา “สาเหตุและผลกระทบของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ จังหวัดชลบุรี”

ส่วนที่ 1. ข้อมูลส่วนบุคคลประวัติชีวิต (Life history)

- 1.1 ขอทราบเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว สภาพครอบครัวและภูมิลำเนาของท่าน
- 1.2 ท่านเคยถูกจับกุมดำเนินคดีอาญามาก่อนหน้าที่จะถูกจับกุมดำเนินคดีครั้งนี้หรือไม่ อย่างไร
- 1.3 ขอทราบพฤติการณ์ในการกระทำความผิดในคดีนี้
- 1.4 ขอทราบรายละเอียดข้อมูลคดีและผลคำพิพากษาของศาลในคดีนี้
- 1.5 ขอทราบประวัติการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของท่าน
- 1.6 ในคดีนี้ท่านถูกตรวจยึด/ อายัดทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 หรือไม่/ ขอทราบรายละเอียด
- 1.7 หากพ้นโทษจากคดีนี้ท่านคิดว่าจะหวนกลับไปกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดข้อหาสำคัญอีกหรือไม่ เพราะเหตุใด

ส่วนที่ 2. คำถามเกี่ยวกับปัจจัยสาเหตุที่ส่งผลให้ตัดสินใจกระทำความผิดในฐานะความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ

- 2.1 ปัจจัยสาเหตุใดที่ส่งผลท่านให้ตัดสินใจกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ
- 2.2 หากท่านต้องหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำในฐานะความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ท่านคิดว่าเป็นเพราะสาเหตุใด

ส่วนที่ 3. คำถามเกี่ยวกับผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ

- 3.1 ผลกระทบจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดข้อหาสำคัญของท่านมีอะไรบ้าง
- 3.2 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการยึด/ อายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในฐานะความผิดคดียาเสพติดข้อหาสำคัญ ตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534